

افتادن دارد بر چیزی استعاف آب کوزه تمام خوردن اصطفاغ بهم رسته
 شدن اعتقاف اندک خوردن و باندک چیزی زندگانی کردن ایستاد
 با یکدیگر خوگر شدن و جمع شدن ایستاد از سر گرفتن کاری و از نو گرفتن
 من مصدر الانفعال الخفاف برکنده شدن انصراف بازگشتن انخاف پوشید
 شدن و گرفته شدن ماه و آفتاب انحراف خم شدن و میل کردن و شکسته شدن
 انقعات از بیخ برکنده شدن انعطاف برودر آمدن و باز کردید انعطاف
 و اشدن من مصدر الاستفعال استحصاف استوار شدن و سخت شدن
 زمانه بر کسی و تنگ شدن نسج استخلاف سوگند خوردن خواستن استخلاف
 بجای خود کسی را ایستادن خواستن و خلف کردن و خلیفه کردن و آب
 بر کشیدن استرواف از بی در نشا بیند خواستن استسلاف در پیش
 او در پیش شدن استعاف پیش گرفتن خواستن و پیش چیزی خریدن
 خواستن استسراف سر برداشتن برای چیزی نگرینتن و دست برد
 نهادن تا آفتاب بر چشم تابد و چشم را خیره نسازد و چیزی را نیکو مشاهده
 کردن و در پیش چیزی آمدن استصراف کرد ایندن خواستن استصفاغ ضعیف
 شمردن استطراف طرفه شمردن و نو گرفتن استعروف خود را در شناسانیدن
 استرعاف خود را بر آوردن در چیزی و پیش رفتن استعطاف مهربانی کردن
 و دست بدل آوردن استقدان دشنام دادن خواستن استکشف
 و اشدن خواستن و جزدادن خواستن استطلاق پاک شمردن و همه را
 استین نشانه شدن استطاق بیک ایستادن و تنگ درشتن استخر

انگشان

استیفاف چکیدن استیفاف چکاییدن استیفاف صف کردن
 و علاج علت خواستن استیفاف ایستادن خواستن استخفاف
 سبک برداشتن و سبک گردانیدن استذفاف دشنام دادن و تمام شدن
 و راست شدن و ممکن بودن و آسان بودن استعفاف پریشنگاری
 استعفاف فراهم آمدن استکفاف برابر و دست نهادن تا چیزی
 دیده شود استیفاف نواز سر گرفتن چیزی را من مصدر زالا فعلال
 اطرهفاف تمام سبک شدن از عفاف که شستن و در شپش شدن من مصدر
 الا فعلال امر یاف میل کردن احقیفاف جمع شدن من غیر المصادف
 مینی و اول چیزی و پارکوه که بشپش آمده باشد و طرف چیزی و بزرگ
 قوم و سخت تر چیزی الف و انوف و انان جمع آف با لکه
 مینی او در دکنه انوف لکه مینی او خوشبو باشد الف بفتحین اول و
 و رام و آهسته و سابق و بعضی بد همین معنی گفتند انداف و اف
 و اف و افاف مردار و کنده بوی و اسم فعل هم باشد معنی بفر
 یعنی تنگدلی می باشیم و این لفظ کیسی گویند که از تنگدلی و سرگردان
 شده باشند و او را عیب کنند که قال الله تعالی فلا تقل لها اوف و
 مخففه معنی نمانده هم آمده الف هزار الف و الون جمع اف غصنا
 آساف ز میمنی که در و گیاه نر وید و بن درخت اسوف لکه زود اندر
 شود برای تنگدلی میف بنده و تابع و مرد زود و حشمناک برانده و
 انچه دایم بر اضعف لاغر باشد کج پای و لکه بر پای رود و لکه

نشد

هر دو انگشت بزرگ پای او خمیده باشد اولف آنکه سر مینی او دراز باشد
و باریک اکتف ایسی که پس سر او سفید باشد و مرد خورده و سطر کوشش ^{سقف}
دراز و خمیده پشت اعجب لا غراف ایسی که دراز کردن باشد و شناخته
تر شده اعضف فرد هشت کوش و سست کوش اکتف و غلف خسته ناکره
و اعلف چیز فراخ را هم گویند اکتف آنکه از دو طرف سر او موی رفته
باشد و آنکه موی پشانی او کم باشد و آنکه پی سبز بکنک رود و اصوف
حیوان پر چشم اجف ایسی که یک چشم او سیاه باشد و یکی کبود و شتری
که غلاف ایراد سراج باشد اکاف بالان اکتف جمع او ارفطرها
و حد ما چیزی داد جمع ارفط است الف و الف و الیف خوکر
الاف جمع الف است اجصف سیاه و سپید را جوف جز دروغ ^{جصف}
جمع هیف باریک میان الف کران زبان و کامل و سطر ان اعراب
نوعیت از خرم و پشته های ریک بلند و منزه ای که میان بهشت و
دوزخ است و یا لهای اسپان ^{سراف} بزرگان اجلاف مردمان فوئا
اجلاف یک قبیل است از قوم ثقیف او طف آنکه بسیار موی مژه دار
و آنکه بسیار موی بر آرد و سراج و نرم اطراف کنار مای ^{احقاف} پشته ها
ریک کج شده و میل کرده قوم عاد کما قال الله تعالی اذا انزل قومنا اغانا
و بالاحقاف القاف و الحاف کناره چاه ^{اسقف} یا بضم متر دین
کما يقال اسقف النضاری و قیل نام مردی که مشوب است بموی وین ^{نضاری}
احرف جمع حرفت مال بسیار و نظرها و شتران ماده لان ^{خفف}

جمع اخف است ای بجان سخت اضعاف مانند میانها و دو برابر
 اضعاف همانان اضعاف کونها و کرونا الطاف نوازشها اعطاف ^{بها} تریبا
 الکاف پناه گاهها الفاف درهم پیچده الف تندر کران سخت سیاف
 شمیره و کناره های دریا و معنی دوم جمع سیف است بکسر سین ^{از قاف}
 ملکه که بر فقر او مساجد و مزارات مباح کنند اسکان کفش و صنعت کار
 اسکف پیک ششین چشم و کفشک الف بالضم جراکاهی که سیج
 جا نوری انجا نخوریده باشد و کاسه که سیج کس از آن آب نخورده باشد
 اخلاف سرهای پستان و پس ماندگان اسلاف پیش رفتگان و که ^{نشان}
 اصف کبر اوصاف صفتها اصدف صدقنا اعینف آنکه میل بخیر
 کند اشرف بزرگتر و بهتر نصف داد و دهنده تراقدف دشنام دهنده
 التطف خوب تر و نازکتر و باریکتر باب الالف مع القاف ^{من مصدر باب}
 الادل من الثلثانی المجد اباق کرختن کما قال الله تعالی اذا بق ابي
 الفلک المشحون ابق کران شدن دروزن من باب الرابع الت
 دیوانه شدن ارق پیچواب شدن ابق شاد شدن و بغایت شاد
 شدن ابق تنگ ابق رفتن و بغایت گرم شدن ابق بالکسر دبا
 کردن پوست من مصدر الالف ابراق ترساییدن اصدق کرد چرخ
 در آمدن و پیچولای چشم کرد ایدن ابراق سوزاییدن احمق احمق
 زاییدن و کسی را احمق یا فتن احمق کینه ور کردن و بخشم آوردن
 و باریکسای شدن و لاغز شدن احمق حیران کرد ایدن و پاره کردن

اخلاق تنی دست ماندن اخلاق کهنه شدن و کهنه کردن از نایب برگردن
آویختن از نایب آب در سوراخ سوسمار کردن تا سوسمار بیرون آید از کورا^ح
و شتاب انداختن تیر و سنگ و مثل آن از نایب روی زمین و سپردن^{آورده}
ارشاق تیز که کردن از نایب فایده رسانیدن و فایده گرفتن از نایب از
برای بزه و بزغالگی کردن بند ساختن از نایب سست کردن و زبون کردن
اصطلاح سخت آواز کردن از نایب تیره کردن آب از نایب در رسانیدن^{سندان}
و تاخیر کردن نماز و شتابانیدن و بد شواری داشتن و در خواستن^{شواری}
از نایب خیرانیدن و ستردن موی از نایب هلاک کردن و کشتن سحاق
دور کردن و رسانیدن و کهنه شدن جامه و نام پنهان بر سبت صلح و عویله
شده پستان از شیر اشراق روشن شدن و در روشنامی روز رفتن
و درخشیدن اشفاق مهربانی کردن و ترسیدن اشفاق سرخیک بستن
و سر برداشتن شتر و بجای در آویختن مشک اصداق کاپین بستن
اصفاق میرانیدن و پوشش کردن اصفاق موافقت کردن و دروا
کشادن و کوسفند را روزی یکبار و در کشتیدن اطلاق اتفاق کردن
و طبق بر سر چیزی افکندن و پوششانیدن اطلاق بغایت دادن بغیر
برای بغیر و خاموشی بودن و چشم در پیش افکندن اطلاق زنگار
از بند در روان شدن سکم و در کشادن و خبر بان آوردن سخن اعتقاد
آوردن کردن از نایب بیخ آویختن و ناخن بچیزی فرو بردن و چیزی از
علامت کردن فراخ رفتن و در کردن قلاده کردن از نایب غرق

کردن دکمان بر کشیدن و تمام کشیدن چیزی اطلاق در بستن افراق
 از بیماری به شدن افراق و اشیدن ابرو پیدا شدن ماه از میان
 ابرو افلاق بغایت فصیح شدن در شاعری در روشن شدن صبح
 افراق پر کردن افراق بسیار خندیدن افلاق پی آرام شدن
 الحاق در رسانیدن و با جز چیزی پوستن و پرویی کردن و چیزی
 و استن و در رسیدن اماق کرستن و چشم گرفتن افراق
 و اساق و الصاق چیزی چسپیدن و چسپیدن اماق در
 شدن افراق بر هم ایندن انطاق سخن آوردن انفاق نفقه کردن
 ابقاق هلاک کردن ابقاق شتر را بار کردن و بسیار بار شدن
 درخت حوا ابقاق استوار بستن و استوار بند و بند کردن و استوار
 گرفتن ابقاق ایو حجتن ماده ایران برک آوردن درخت
 نیافتن غنیمت و نیافتن شکار و بجابت نارسیدن ابقاق بسیار
 گفتن احقاق بر حق داشتن و بحقیقت دانستن ابقاق بار یک
 کردن و کوفتن ابقاق تنگ کردن و بنده گرفتن و بنده کردن
 انفاق استن شدن اسپ من صدر الا انفعال انفاق سوخته شدن
 انفاق بزودی وزن باد و فزایافتن دوع و معیت بدل شدن کام
 آفرینش شدن و از نو کاری کردن انفتاق بکلو که افتادن
 و چیزی بر آمدن و کلو گرفتن از انفاق روزی استن شدن
 بر مرفق تکیه کردن و چیزی یاری گرفتن و پیش گرفتن

و با یکدیگر تیر انداختن کما قال الله تعالی اذ ذنبنا سبق ای نتر اذ
استراق و زدیده کوش فرا داشتن اصطفاق بهم فرا گرفتن و آواز
دادن چیزی اطراق برهم بچیده شدن پر مرغ و کوفتن هر دو بال خود را ^{عراق}
اندر ک کوش کردن و کوش از چیزی گرفتن اعتلاق عاشق شدن و محی
و بسته شدن اعتناق دست بر کردن اهدا کردن و بگردن گرفتن گاهی
و بگردن کاری در شدن افتراق از یکدیگر جدا شدن افتراق عجب نمودن
امتیاق نیست شدن لطایق که بستن اتقاق را نزن و فراهم آمدن
و تمام شدن اتقاق قاق کردن اتقاق با یکدیگر موافقت کردن و
همو جویی کاری کردن و رافع شدن و بر شدن و یکسان شدن استیاق
را نزن استیاق آرزو مند شدن اعتیاق بازداشتن احتیاق
با یکدیگر خصومت کردن و لاغر شدن و کشتن امتیاق بر گردن استیاق
سخاقتن سخن از سخن و نیمه چیزی ستانیدن امتیاق یکیدن کچه تمام شیرین
را ابراق درخشیدن امتیاق ویران شدن من مصدر الالفعل
امتیاق ویران شدن بنده آب از سیل اتقاق ناگاه در آمدن چیزی که
از آن شورری نباشد و بسیار گفتن اتقاق کشته شدن در سخاقتن
شدن اتقاق بکوکره و چیزی بر آمدن و بدان مرده شدن و بکوکرتن
کشتن کسی را از اتقاق ز بهمان از شکم بیرون آوردن اتقاق دریده
شدن اتقاق ریخته شدن اسب و مثل آن اندلوق شمشیر از نیام درو
از شکم بیرون آوردن و در پیش رفتن و سب بر آمدن از اتقاق

ترسیدن انصاف از چیزی کردین احقاق کشته شدن در بازار و احمق
 شدن و کینه شدن الطلاق رفتن الفراق و انقلا شکافه شدن انفاق دوستی
 نمودن و چاپلوسی کردن و لطف نمودن و هموار شدن و خلاص یافتن
 انبیاق با حادثه آمدن زمانه و کشته شدن و فرد آمدن انفاق در رفتن
 حاجی بغیر خصت انفاق باز کردیدین انشفاق شکافه شدن انبیاق
 روان شدن انقیاق سو فاریتر سنگستن انفاق کوفه شدن انفاق شکافه
 شدن و پراکنده شدن انفاق و اشدن ابر و شکافه شدن من مصدر الا
 استحاق احمق نمودن استحقاق شتر زبجاریت خواستن برای انوی
 استزاق روزی خواستن استطلاق کشته شدن شکم استزاق
 همه را فرا گرفته و فرار رسیدن و تمام توانائی خود کار کردن استطلاق
 بسته شدن در استحقاق دعوی فرزند کردن که از ان منست استحقاق
 آب یا باد به پنی باز کشیدن استخوان نایقه شدن یعنی شتر ماده شدن
 استیفاق استوار کردن خواستن استیفاق نر خواستن مادر خود را
 شدن استیفاق توفیق خواستن استحقاق سزاوار شدن استحقاق
 باریک شدن استفاق تنگ شدن و به بندگی گرفتن من مصدر الا فعیلا
 از ریفاق که به چشم شدن استیفاق بست شدن من مصدر الا فعیلا
 از ریفاق شاد شدن و سگوفه بر آوردن درخت از ریفاق بستاب در
 که شستن از ریفاق خاموش شدن و یکسان شدن در است استیفاق
 و کینه شدن از ریفاق دریده شدن از ریفاق ریزان شدن استک

ارق پنجابی ارق بالفح بنایت کرم اریق پوستی کرد باغت
او تمام نشده باشد ارق جمع او ارق کرک اریق جمع او ارق بتشدید
درخشنده اریق خوب و عجیب ارق مرعینت کردن دراز ارق
کناره جهان و کناره آسمان افاق جمع دی افاق چرخه را نیز گویند
اما ارق طرفی پایان ارق خود سی که کامل او دوشتم باشد ارق
لولین و شمشیر سخت برنده و درخشنده اباریق جمع او استبرق و پیا
نرم و حله بهشت ارق دراز کردن و چیزی که بلند باشد و سکی کرد
کردن او قلاده باشد اریق قنب اریق کرینه اراق وضعیت
ایق باضم سیاه و سفید سیاه و سرخ و نام قلعه البیت احق
بنایت سفید احق بیعتل احق الکه هیچ کار ندارد و ارق کبود و کرب
چشم و صافی احق فرش هموار اشدق فراخ و پهن اطق است
زانواع افاق بزرگان قوم و کردها اوق دیوانگی اوق بارکران و
نام وضعیت اوق کبود رنگ و سالی که باران نباشد ارق فرد
رخیست و او در اصل اراق بود اریق آنچه مرکب باشد از رنگ و
رنگ و کل ابارق و امدق کلاهما ریمان دورنگ و هر چیزی که در
رنگ سیاهی و سفیدی باشد اراق است اریق ساقها اریق
سفید و خداوند بهق اریق تکست از ارق دراز کردن اریق
نیکی ساق و دراز ساق ارق تیر سوفا رنگه اریق دراز
اگر کینه زمین و کادیه ان اریق چوبها ارق باریکه و شفا تر

اسبق پیشتر احتسنا و ارتزباب الالف مع الكاف من مصدر
 الشدائی المجد افك بر کرد ایندن و زوارک ایستادن و برپاداشتن و خوردن
 شیره درخت اراک را و شوریدن گیاه را افک دروغ گفتن و دروغ
 بر بستن و برپای داشتن ازک پیغام رسانیدن اراک ایستادن
 و آرام گرفتن و درخت اراک خوردن شتر من مصدر الافعال ابراک
 چسپانیدن شتر اشناک از موده کرد ایندن نگارا شوک پر خارشدن درخت
 و غیر آن اراک دریافتن و رسیدن چیزی و دیدن و رسیده شدن
 اراک شتر را بر ابراه بردن اسلاک در آوردن چیزی در چیزی ابراک
 انبا ز آوردن و انبا ز کرد ایندن اشناک خند ایندن امساک و ایندن
 و نگاهداشتن املاک زن دادن و باد شاه کردن و نیک داشتن
 آوردن املاک منیت کردن ایشاک زدودن اراک باران
 خوردن باریدن و آب باران خوردن من مصدر الافعال ابراک
 شتافتن و سینه انداختن و در شیب سینه نهادن ایشاک دروغ
 گفتن اراک که داشتن اشناک خوردن ملج نبات را و آزمودن
 و ازین بر کردن و غالب کردن ایندن و استوار کردن ایندن و ایندن
 بر آب شور اراک هم دیگر رسیدن ارباک آمیخته شدن و در کار سخت
 افتادن ایشاک بهم در رفتن اشناک جامه پوشیدن اشناک انبا
 کردن اشناک جمع شدن اشناک چنگ در زدن اشناک حرام خوردن
 اشناک برده دریدن و حرم کسی شکستن اشناک گزیدن

مردم را

استیجاک خود را بجزئی خاریدن و کمبسی کوشش کردن استیجاک کردن شدن بهم
در سجده شدن گیاه اصطیحاک بهم و اکوفتن التکاک ابنویجی و غلبگی کردن
و ابویه شدن افکاک جدا شدن ایفاک بر کردیدن استکاک یکیدن اگا
سخن آشفته کردن جنانکه نتوان فهمید من مصدر الالفعل استکاک در آمدن
جزئی در چیزی انماک کوشیدن و مبالغه کردن انماک برده دریده شدن
انماک فراخ شدن انفراک سست شدن منکب یعنی دوش آدمی آ
از هم جدا شدن و آزاد شدن من مصدر الاستفعال استراک در یافتن
استماک چپک دزدون استماک نیت کردن استراک ناخوش نمودن
من مصدر الالفعل ارماک سخت سرخ شدن جنانکه بسیار مایل باشد من
مصدر الالفعل اصمیکاک و اخیکاک گیاه آور شدن و سبز و میراب شدن
گیاه من مصدر الالفعل استنکاک تاریک شدن من غیر المصاوه
اراک درختی است اراک مکانیت اراک دروغ افا یک جمع او
اراک دروغ گو و کرداننده اراک رودخانه بستن اراک تختها کوشها
اولیک ایشان املاک ملکهها و فرشتهگان آذناک که در قرآن آمده است
بمعنی ادخل است اعفک و انوک آبله اصبک انکه زانوهای خود بر آ
زند در وقت رفتن ادراک در قرآن آمده بمعنی دریافت و در رسیدن
اوداک آدمیان و خلق اوسک کتاب کرد و نزدیک شد و زود شد ایاک
ترا که مردی بفتح کاف و بکسر کاف ترا که زنی ایک بفتح پیشه اسک
خورد کوشش و بی کوشش است سرب یعنی قلمی یا سب الالف

مع اللام من مصدر الثلاثي الجرد اجل جنابيت وجرميه کردن و بگنجين شتر
 و مهلت و بشديد بزرگ انون فرورفتن ستاره اکل و اکال خوردن امل
 اميد داشتن اهل بنز او ارشدن و که خدا شدن و خورشدن اصل در
 شبانگاه رفتن اول و ايامل بازگشتن و بصلاح آوردن و سياست کردن
 و غلظت شدن من مصدر الباب الثاني آل و آل و اليل ناليدن پمار
 و متغير شدن و فاسد شدن و بشتاب رفتن و درخشيدن و ال مخففه معنی
 نيزه هم آمده و اليل او از کردن ابر را گویند آمال بزرگی یافتن ازل
 تنگ شدن و باز داشتن و عیب کردن ازل دروغ گفتن من مصدر
 الباب الرابع ابل ایتاده شدن در چرايندن شتر اجل در دسپدا کرد
 من مصدر الافعال انجال بخيل یافتن کسی را و بخيل شدن و بخيلي نسبت
 کردن ابدال بدل کردن ابطال بخواری در که شستن و کرو کردن و کرو
 دادن و حرام کردن و سلامت داشتن ابطال باطل کردن و اطل
 داشتن اقبال باکیاه شدن زمین افعال شتر را پی بند کردن و که داشتن
 و سرپتان شتر بسته که داشتن اقبال فانی کرد ایندن افعال کران
 کردن بوزن و کران شدن و بار کردن و کرانبار شدن افعال مخالفت
 کردن انجال بی فرزند کردن ایندن و ناپدید کردن فرزند انجال و از غایب
 شنا کردن انجال تمام کردن بخش انجال نرختن سکه ناده انجال
 دویدن شتر مرغ و گنجین از جنزي و شتاب کردن و بدر بودن
 با و جنزي را انجال جمله کردن و خوبی کردن و بسیار شتر شدن انجال

اهبال

اسبستن کردن احوال پراکنده برک آوردن درخت احوال مبر بردن انزه
و غیر آن دشمننده کرد ایندن و در از شدن کبابی که آنرا حمص گویند بسیار
کیاه شدن زمین احوال مشکل شدن احوال ترک کردن احوال کم نام کردن
ادغال در آوردن و در بردن اذبال پزمرده و ناقص کرد ایندن اذمال
مشغول کردن احوال سپاده کردن احوال راحله بکسی دادن احوال سختی
زدن اذمال فرومایه کردن ارسال فرستادن و فرو گذاشتن موی ارقا
بشتاب رفتن شتر احوال حصین یافتن و پوه شدن زن و پی توشه
ماندن اسبال فرو گذاشتن شلوار و غیر آن و باریدن باران و بدر
آوردن زرع خوشه را اسمال کنه شدن جامه سهال شکم راندن و
بزمین درشت رفتن اسبال مهربانی کردن و بچه زادن شیر درنده و صبر کردن
زن شوهر مرده با فرزندان خود که شوهر دیگر نکند اسحوال آتش از روشن
و پراکنده ریخته شدن اسب و خون از چیزی اسحوال مشکل شدن و معنی
شدن و رسیدن خرما و انکور هم آمده اسحوال بجانب شمال شدن و پیر
اطفال با بچه خود رفتن احوال و او با بیا کردن و حریص شدن و زاری
سخت کردن احوال و احوال کیاه شور بر آوردن زمین و شیر دادن
دن و کم شدن شتر از چراگاه اسحوال شتابیدن احوال خردمند کردن
و سخن دریا با ایندن کسی را احوال کار بستن بجزئی و کار کردن اغزل
بر نزه کور رفتن آهوی و کرد ایندن دوک حبس احوال غافل کردن و خورد
کردن افضال فضل بخش کردن و میگوئی کردن و از خون آوردن

۵۹
اقبال پانیدانی کردن و رو بسوی چیزی آوردن و روی کسی بسوی چیزی
و سعادت مند شدن اجمال شتر کبسی دادن ابدال فرو گذاشتن اقبال
بکشت دادن و راندن کسی را افعال قفل کردن و خشک کردن ایند
اکفال پانیدانی چیزی کردن انسال انزال نشدن در مجامعت اصل
رطب شدن حرما افعال فاسد کردن مال و بویب صرف کردن آن و نجبه
انداختن و دوشیدن اسجال پراب کردن دلو و چیزی را بخشیدن
و مباح کردن اجمال تمام کردن اجمال قحط سال و خشک سال شدن و
قحط شدن اجمال زمان دادن اجمال ضعیف و لاغری شدن انزال
فرد فرستادن و فرد آوردن افعال سخن چینی کردن و کیال دوبار
زائیدن کوسفند انسال پشم یا موی یا پر انداختن حیوان افعال
نعل بستن و مخالفت کردن افعال از نزه سنان و پکان از نیش و
از دست بیرون کشیدن انسال شربت اول دادن و سیراب کردن
اهمال فرو گذاشتن اجمال ترساییدن اجمال خورامیندن و طعام دادن
و سخن چینی کردن افعال دور شدن و شتاب رفتن افعال به شدن
زخم و از بیماری خلاص شدن و ترساختن افعال صلح فرمودن و صلح
آوردن و بسیار پیشم شدن افعال بزرگ داشتن افعال فرود آوردن
و حلال کردن و از مایه های حرام بیرون آمدن و در مایه های حرام رفتن
و سزاوار عقوبت شدن و در آمدن شیر و پستان و کینه شیرین
بودن شتر را افعال نازیدن و کوبیدن کردن و عمل بیرون افعال

بغز افیدن و نیکو بی کردن و حمله بردن و بخشیدن اسلالم دزدیدن و
علت سل آوردن و شمشیر کشیدن و رشوت دادن اسلالم جنگ کردن
اسلالم کننده شدن گوشت اسلالم پراه کردن ایندن و کم کردن و باطل
کردن و صنایع کردن و دفن کردن مرده را اطلال بلند ایستادن و بنید
شدن و بر چیزی واقف شدن و باطل کردن خون اطلال سایه افکندن
و سایه دار شدن اطلال پیکر کردن اطلال بند در کردن نهادن و چنانست
کردن و غله آوردن زمین و از غنیمت چیزی دزدیدن اطلال بزین
باران نرسیده ایستادن و صنایع شدن مال اطلال اندک کردن و درو
شدن و برداشتن اطلال مانده کردن و بستن زبان در وقت سخن
گفتن و بکاریدن اطلال از چیزی پخیزی ملول کردن و رفتن و هوید بود
اسلالم ماه نو دیدن و نام چیزی برون آوردن و آواز برداشتن اسلالم
حاجت روا کردن انصال در شب با نگاه داشتن انصال زن زدن
و در بردن چیزی در چیزی من مصدر را انفعال ابتداء کنه شدن و کنه
داشتن و کنه کردن و بخشش کردن انفعال تیره و گیاه خوردن انفعال
ذاری کردن انفعال شاد شدن انفعال کرد ایندن انفعال برداشتن
و بار دار شدن و بار بر نهادن و حمله بردن و از کسی ناملایم فرود بردن
و از منزل شناسی که کستن چیزی را انفعال بهام سنگار کردن انفعال
جمع شدن و پیر شدن و آسنگار شدن انفعال کم خوردن و ناقص کردن انفعال
بریده شدن و از میان بردن انفعال و رفتن و دور آوردن انفعال بی اند

چیزی گفتن و ابتدا کردن و پای کسی گرفتن و جمع کردن همان جهت برپا
 کردن و سپاده شدن از حال از جای برداشتن و بجای رفتن از آنجا
 برداشتن جامه استعمال افروخته شدن و آشکارا شدن سفیدی در
 موی استعمال بجاری در شدن استعمال کرد فزود گرفتن و جامه در خود
 گرفتن و بر بالای چیزی در آمدن اعتدال راست شدن و میانه شدن
 اعتدال بکیسو شدن اعتقال بند کردن و بسته کردن ایندن زباز و اینو
 در میان ساق و رکاب فزودن اعتقال کار کردن اعتقال شستن
 اعتقال غافل گرفتن کس را و بچرخ شدن اعتقال از خود فرایافتن در وقوع و
 لاف اقبال نو گرفتن کار و از سر گرفتن چیزی اعتقال با یکدیگر کار
 کردن و کشتن عشق کسی را اکتال سر مه در چشم کردن اکتال
 بهولت رسیدن و تمام عقل شدن و تمام رسیدن گیاه اکتال
 بجا آوردن فرمان اقبال بیک راندن شتر اقبال از میان
 کرده می بیرون رفتن اقبال سخن کسی بر خود بستن و خود را بچرخ بستن
 اقبال بر کزیدن اقبال بر کشیدن گوشت از دیک اقبال تیل انداختن
 اعتقال کفش در پا کردن اعتقال از چیزی پنهانی کردن اعتقال از جای
 بجایی رفتن اقبال بغمینت گرفتن چیزی را از گهار اقبال پیوسته
 شدن اقبال اعتماد کردن از دیال منیت کردن احتیال بر کزیدن
 احتیال حسید کردن و حواله بدی رفتن احتیال کردن کشتی کردن و حواله
 کردن اشتغال از جای برداشتن و برداشتن شتر دم خود را

امثال

اعتیال ناکه بکشتن و بزرگ و فربه شدن و برفتن چیزی از چیزی اعتیال
بگفتن و بگوئی خود کسی نمودن اعتیال بگیل هموده ستاندن اعتیال ترسیدن
اعتیال تر شدن و پرباد شدن اعتیال بزرگ شدن اعتیال زیان شدن
و بهم افزودن و نیازمند گشتن و لاغر و ضعیف شدن اعتیال برگشتن
شمیر و تیغ اعتیال بالا شدن و علت مند شدن و بهانه آوردن و بار داشتن
علت و جهت آوردن اعتیال بسته شدن اعتیال درخشیدن و کماریدن
اعتیال همیزم در شیب آتش کردن و روان و شتاب رفتن اعتیال خوردن
شدن اعتیال ساختن چیزی من مصدر ال انفعال انجذال بر زمین افتادن
انجخال شتافتن و ازین برگردن و نیست شدن انزال از بیماری
به شدن و خوش شدن جراحت و پوست بر آوردن جراحت انفعال
بگردیدن انفعال تافته شدن و بگردیدن و شرمنده شدن انفعال
جداشدن انجزال بریده شدن انجبال ریخته شدن انجبال روان شدن
سخن انفعال ریختن آب اعتیال و انهیال ریخته شدن انزال جدا
و داشتن انزال سبک از جای بر آمدن انفعال گشاده شدن انفعال
از میان چیزی بیرون آمدن انفعال روان شدن انفعال در میان
چیزی شدن انفعال سنگسته شدن انفعال کما زیدن و خندیدن و در
انفعال ریخته شدن من مصدر ال استفعال استبدال بدل گرفتن از چیزی
استبدال خود را در مملکت انداختن استفعال بیار شدن بیخ فرما از
آب دادن استفعال بیخ گرفتن و در آمدن در سبب استفعال

کار

نادان شمردن استعمال برداشتن خواستن استعمال نخور شدن کستناخ
 کردن دستناخ شدن و فروهشتن موی استعمال سرفیدن و درج
 آواز کردن زن استعمال آسان شدن استعمال شتافتن و
 خواستن استعمال انگین خواستن استعمال کز خواستن و کار
 داشتن چیزی استعمال شستن خواستن استعمال نر خواستن استعمال
 ناکس شمردن استقبال پیش باز رفتن و رو بچیزی آوردن و پیش رفتن
 استقبال مبالغه نمودن در حرب و خود را کشته خواستن استعمال
 مهلت خواستن و انتظار کشیدن استقبال پیش شدن و میاشدن ای
 کاری استعمال فرو آمدن خواستن استعمال تمام شدن و تمام شدن خوا
 استقبال بخش و غنیمت خواستن استقبال نامناسب آمدن هوا و هر چه
 باشد و کوسفند ماده نر طلبیدن استعمال از بیج کندیدن و موی کندینی
 کندیدن استعمال از بیماری به شدن استعمال طلب جلال کردن استعمال
 خوا کردن و خوا شمردن استعمال سایه گرفتن استعمال از جایی علیه
 گرفتن استعمال اندک شمردن و بجزو بکاری ایستادن و از جایی برداشتن
 و براه خود گذاشتن استعمال عملین شدن استعمال ماه نودیدن
 و گریستن کوه خور دور نختن باران مصدر را لا فعال استعمال سخت
 شدن استعمال سفید موی شدن و در هم بچیدن استعمال تر شدن ایندلا
 خسبیدن بای من مصدر را لا فعلی استعمال استعمال سخت شدن و در هم بچیدن
 اخصیلال بر بر شدن شاخها و درختها و برگهای درخت استعمال بلند

شدن اتمیکال راست شدن و راست ایستادن و آرمیده دست شدن
مرصه در الافعال اسبغلال و اربغلال پاپیش شدن از منقال روان
شدن آب از دهن در راه راست رفتن استعمال شتافتن و پرا
شدن افدغلال دشوار شدن اجتناب چشم کردن و برای کاری
مهی کردن و راست ایستادن و در جنبش آمدن و او چیدن مرغ
پر و موی چیدن اصطحلال نیت شدن افعلال از سختی سر و در هم رفتن
من غیر المصدا در اجل وقت مرگ و مدت و وقت هر چیزی اجال
امل امید آمل جمع او انا مل سر مای انگشتان با طیل با طلما
اجیل جمع شده اجیل و اکده اشته آجل آخر تا مدت دهنده
اجل زهره کاد و حسی و مهره عنق و جهت و جمع او اجال باشد
اجل جهت ابل شتر ابال شتران ابل و ابل استاد در کار و در صحت
کار شتر ایل را امب ابول و ایل کرده مرغان ابا ایل جمع او کما
قال الله تعالی و ارسل علیهم طیرا ابا ایل ایل زشت و درختیست بی
میوه و بعضی درخت کر را گفته اند امل سکون نام شده اصل سبب انا الله
بزرگی بقدر منزلت اول شیر ترش غلیظ و در کردن اسیل
نرم و دراز مو کف و هشته شده اسیل خار درخت و خار کبیه و نیزه اکلیل
تاج و ابرو و منسبت از منازل القمر و اکلیل الملك کجا همیت
حج و حنوب و میان اصول جمع او اسیل شتابگاه و خداد
حسب و نسب بزرگ اصل و اصیل و اصل حنوب نگاه اعمال کار

افعال کردارها اقبال بزرگان افعال و افعال کوسفندان خورد و شتران خورد افعال
 اسباب درختها و بارها و افعال الارض کجها زمین را کوبید کفوله
 تعالی و اخرجت الارض افعالها اسال اطوار و آثار اطراف اقبال شتر خورد
 و کوسفند خورد ابدال بدلها و سبندگان صالح اذبال و امنها و آخر
 قوم ارمی پی نوشته و مرد پی زن و سال بی باران ارا امل و ازل آواز
 و همبر و معنی یار اطراف اقبال در و نیست افعال بارها اسکال صورتها
 و مانند افعال شتر نزار مومل آواز کننده اسبال اها و دلونا و چاه
 اسبیل نام درخت است اشافل شها و شتران خورد و کشیدن
 بردن ابل طرفی که در و بشیره انکور کنند اهل مسکوه و جای
 معمور و طایفه و نیزه ایل آب غلیظ چرکین و شیر غلیظ ابل جمع او و ایل معنی ایل
 هم آمده ایل آنکه دندان پیشین او کوتاه باشد یا کج اسول آنکه شکم فرو
 باشد اول پیشین و ابتدا ایل بز کوهی و کردن انجل بزرگ شکم
 افعال آنکه دندان پیشین زیاده دارد اجدل آنکه یک دوش او
 بلند تر باشد و جرخ اخیل آویخته کوشش و برنده ایست که خطهای سپید
 دارد امثال قضها مشهوره افعال غنیمتها که از کفار گیرند و ستمها و زیاده
 چیزی ارازل ز بومدن و ما کسان اعلال علما آهن که بر کردن مردم از
 و آبهایی روان افعال بنده احوال حالها احوال ترسها او ایل جمع اول است
 احوال پشتها زمین و زبان کوی و نزد حشی و مردم قوی اما کوی بزرگ
 احوال پایها و احوال است احوال بزرگ پای و احوال کیمیا شستن پای

ظرفیت

ال خدا تعالی و پیمان و خوشنهادی ال و الال حربها و نیزه و این هر دو در حج
ایل خدای تعالی و از اینجا است جبرئیل و میکائیل یعنی بنده خدای ایل باله
آبجان و اهل خانه و شخص و فرزند و اهل دین و مثل سراب بیابان که در
اول و آخر زود دیده شود و جو بهای خیمه و الا حتی که بران راست کنند و
معنی جمع آله از ذل العمر که در قرآن آمده است یعنی زبون ترین عمر که
زبونی و فرتوتی است ارغل و اغزل آنکه او را خسته نکرده باشند
و اغزل سوراخ را هم گویند اعدل داد و همزه تر و راست تر و میان تر
امثل راست و فاضله اصطبل آخر اسپان اعلیل سوراخ ابرو
سوراخ پستان و بدر آمدن مکان بول اسیر ایل یعقوب بن عامر علیه
السلام اسفالی پائین تر الال که بهیست در عرفات اخیصل بدول
اخیصل مردی که در خیال دایم باشد و نام مرعینست که او را اسقراق
گویند اطلال نشانه های سرای و بدنها شکل سنج چشم و سرخی که با
سفید باشد و نام درختیت و آنکه تهبگاه او سفید باشد و شبیه تر و در
تراکل خورنده اکل روزی و میوه و نصیب و عقل و رای و نرم و ناز
و اکل سبکون کاف نیز همین معنیست اکیل خورنده و خورد و همزه و هم
اشهیل میش چشم اغزل مردی سلاح و ابروی باران اغفل خرد
تر و اسپ که پایش خم باشد اقبل پیش آمده و آنچه از چشم بر آید
فزل لنگ زشت و مثل پدست انزل بتشدید لام آنکه ران
و سر و نش لاغر باشد انزل زمانی که است در آنجا باشد اطل و اطل

۶۳
میان بستگان که بالان می برون می باشد اطال جمع اطل است و اطل
نیز جمع اوست اکال مهران قوم اکال خارش اکال خوردنی اصل
کوه ریک و نام موصیست اهل جایی که در و اهل شخص باشد اهل
نمرد حنت عر اهل سخت شوخ و فاسق فاجر اقل شمشیری که در
رخنه شده باشد اقل رزه ارجل شتر و اسپ سفید پشت
و کوسفند سیاه پشت اکل آنکه بک چشم او سیاه باشد و سر
در چشم کرده و رکیت در دست که فصد آن میکنند اعصل کره
و ندان و کز ساق اغیل ذراع سخت محکم و ذراعیت که دور باشد
از پهلوئی او اجل رکیت که در اسپ و شتر می باشد اجل فراخ
و فراخ چشم اهدال آدیخته لب اول دیوانه احوال که چشم امیل
بی شمشیر و آنکه بر پشت اسپ نتواند نشست و میل کننده تر
اغل غایب شده اکل تمام تر افضل افزونتر و بهتر افضل جمع
اجل نیکوتر اشغل مشغول تر اجل و احلال بزرگتر اقل کمتر اصل کرا
تر اخیل کتاب خدا یعنی که بر عیسی علیه السلام فرود آمده است
از میل شکره کفنگران ایبل شب سخت تاریک شبیل شیری
که غلاف ایراد بزرگ باشد اکل و اخل خوشه خرما باب
الالف مع الیم من مصدر باب الاول من ثلاثی الجرد ام
اهنگ کردن و در میان سوزدن و سزگستن چنانکه تا نزدیک و باغ
سخته باشد و مادر شدن و امامت کردن ام نزدیک من مصدر باب الثلاثی

اشام جزای کنه دادن ادم ناخوشش دادن و خو کردن ارم
خوردن و بریر دندان گرفتن ایم و ایوم بی زن بودن مردوی شوهر بود
زن ایام دود در کدوی یکس کردن برای غسل گرفتن اتم کامل شدن
ازم بدنان گرفتن و دندان برهم نهادن و بجزی پوستن در سیم
تا بدن و نگاه داشتن من مصدر الباب الثالث اتم و اتم کنه
کار شدن اجم ناخوش شمردن اتم خشم گرفتن و کر شدن اتم در
شدن من مصدر الافعال ابرام استوار کردن و ملول کردن ابرام بود
کد داشتن و در بستن اتحام و اشام ناگوار شدن طعام و ناگوار
آمدن انجام پوسته باریدن اتهام بگرمای سخت رفتن و بموضع
تهامه رفتن اجمام باز ایتادان از کاری و بددی کردن ایلام در
دادن و ورم کردن اخلام بشتاب رفتن و باز ایتادان اجمام
جرم کردن اشام بزرگی از کسی خواستن احرام حرم گرفتن و در حرم شدن
و در ماه حرام شدن و باز ایتادان و باز داشتن و حرام کردن
احکام استوار کردن و باز داشتن افرام بگردن طرف اخلام
خادم کردن کسی را و خدمت فرمودن او نام لحام در دهن اسپ
کردن و در بردن چیزی در چیزی از نام چیزی بر انگشت کسی
تا آنچه باو گفته باشی یا دارد از نام بانگ کردن شتر جانی که دهن
باز نکند و بانگ کردن رعد ابرام همیشه بودن اشام ریختن
ارعام خوار کردن و خشم آوردن و بجا ک رسانیدن بی ارام

برنده ساختن بول استقام چهار کردن اسلام مسلمان شدن و خواری کلا
 و کردن نهادن و سلام کردن و چیزی کبسی سپردن و در سلامت آمدن
 و شبی گرفتن در کار استقام بلند شدن و بلند کردن ایندن اسهام قرع
 انداختن اسهام خداوند بزل بسیار شدن استقام فاسد شدن و تمام شدن
 و تغییر شدن اقسام خوب و علف بچار دادادن احرام درویش
 شدن احرام آتش در همه زدن اطعام طعام دادن اطعام تارک
 شدن و در تاریکی شب رفتن اقسام در وقت نماز خفتن شدن
 و کار بر کردن اعجاز نقطه زدن حرف را و بی اعراب کد استن
 اعدام نیت کردن و درویش شدن و بگرد ایندن چیزی از چیزی
 اعصام چنگ در زدن اعطام بزرگی کردن و بزرگ شدن اعلام
 اعلام با برگی کردن و تیز شهوت شدن اعلام اکا ناییدن و نمان
 کردن و جامه را علم کردن یا علم در جامه انداختن در وقت بختن
 اعزام هلاک کردن ایندن و حریص کردن و تاوان کردن ایندن
 و ناشاعر یافتن اقسام باز ایستادن افحام بزرگ کردن ایندن
 اقدام بسور اخ لو لوار بریت چیزی نهادن تا آب بیرون نیاید
 کردن جامه را برکت سنخ و سبز اقسام پر کردن اقسام دریا
 اقسام باز ایستادن از طعام و کریم و ناخوش شمردن و دانستن
 ابراز آسمان اقسام در و بکسی رسانیدن و گشتی و چیزی بچار
 آوردن اقسام در کار شبی گرفتن و دیگری کردن و در ایندن

انزام پروردن بزرگ برای ایغری اقسام سوکنده خوردن ارام و انزام
بکراهیت بکاری داشتند و نواختن و بخشش کردن از کام
بعثت ز کام متبلا گردانیدن اگر ارام بزرگ کردن و بزرگ داشتن و نواختن و
انگام پرکردن طرف انعام خیزه شدن چشم الحام لکام بر آب
کردن الحام گوشت دادن و چیز پراطمیه چیزی گردانیدن و
بر گوشت داشتن و دانه بر آوردن گوشت انزام لازم کردن
و فرود آوردن سخن بر کسی القام لقمه کردن الهام در دل انداختن
و فهمیدن انزام با ذال معجه حریص گردانیدن انجام و اینستا
سر و باران انعام نعمت دادن و چشم روشن گردانیدن و کما
بلی گفتن اهرام سخت پر شدن ایام درخشیدن و مکتب
اندام و واجب گردانیدن ایضام گوشت بر خوان و طبق و مثل
آن نهادن ایلام همانی عروس کردن ایلام در غلط انداختن و در
کمان انداختن و فرود آمدن آیتی از قرآن و مثل آن و ترک
کردن چیزی اتمام تمام کردن و تمام شدن استی زن و غیر
آن اتمام پر کردن پمانه و نزدیک آمدن و آسایش دادن
احام تب آوردن و غمناک گردانیدن و نزدیک شدن
انعام بویانیدن و سر برداشتن در استی کردن و عدل نمودن و
مینی گفتن سخن انعام کردن و گردانیدن و کرایه گین ایلام خداوند بسیار
غم شدن و انعام ابرناک شدن آسمان کام سگوفه آوردن درخت و

و جامه را استین کردن امام فرود آمدن و فرود آوردن و کلاه صیغه کردن
 و نزدیک بیلوغ رسیدن امام غمناک شدن ایتام کنایه کار کرد ایندن
 ایتام خورد ایندن و ایتام دردمند کردن ایتام دوز ایندن یک شکم
 ارتام مهربان کرد ایندن و دو کردن ایتام بنام رفتن ایتام فراج کرد
 من مصدر الافعال ایتام نرم خندیدن احترام جرم کردن و بار خرم بریدن
 احتیاج حاجت کردن احترام سخت کرم شدن و زبانه کشیدن آتش و
 بر جوشیدن دل از خشم و سنج شدن احترام حرمت داشتن در پوشیدن
 عابد و سلاح احتیاج بزرگ داشتن و با خدم و حشم بسیار بودن احترام
 بریدن مقام فرو شکستن چیزی را و فرو سگسته شدن احتیاج حکام
 احتیاج بخواب انزال منی کردن و خواب دیدن احتیاج آخر کار ماکرد
 احتیاج دشمنی کردن اذعام بکینه کردن بر چیزی و در بردن حسنی در چیزی
 ارتام فرمان بزور و صورت بسته شدن در چیزی و مهر کردن ارتام
 در کل ماندن و در کار سخت گرفتار شدن ارتام بر هم نشستن از دعای
 انبوهی کردن از دعای و التماس و التماس ناخامیده بخلق فرود بردن استقام
 بوسه دادن و بسودن و در بر گرفتن حجر الاسود استقام با یکدیگر و غیر
 اصطلاح بهم باز گرفتن اصطلاح با هر چه از درخت بریدن اصطلاح
 از بن برکندن اصطلاح راست ایستادن اصطلاح زبانه زدن آتش
 و دویدن اسب اطعام مزه یافتن اصطلاح و اطعام و اطعام هر سه
 بسم کردن نهادن اعتقاد آهنگ و نیت کردن چنگ در زدن

و باز ایستادن اعتنای تمام شیر خوردن بجز از پستان مادر از درام ناخاید
بخلق فرو بردن طعام اعتنای سخت شهوت شدن اعتنای غنیمت گرفتن از
کفایت تمام بجز در رفتن و در گذشتن و زبون داشتن و غلبه کردن ^{تعام}
بخشش کردن و سوگند خوردن کتایم پوشیدن التام دهن بندستن
و بوسه دادن التام بهتر شدن جراحت و پوسته شدن جبک ^{التعام}
بهمدگر زدن موهبای دریا التام سخت جنبان شدن و سینه خود را
کوفتن زن در مصیبت التام بجز گرفتن کاری نظام ترتیب شدن
کار و بهم واپس بودن و بهم باز دوختن انتقام کینه کشیدن از کسی ^{تعام}
تباک کردن ابرو و عد و مثل آن التام دو کشیدن این نظام ستم کردن
و از حق کسی چیزی کم کردن التام ناگوار شدن انتقام خود را بجز
نشان کردن التام همت نهادن ایتمام کوسفند نیمه را کشتن و
نیمه کوسفند ماده را گویند که در خانه نهند و در دو شند و بجز انبرند
استیام در بیع سخت گیری کردن اعتیام بر کزیدن و مال بر کزیده
گرفتن اختتام جابه رفتن و تمام خوردن انتقام بوشیدن طعام
بهم آمدن اعتنای عامه بر سر بستن و برجایی رسیدن پیمان اعتنای
اندوه خوردن انتقام بر رفتن خانه و عیز آن خوردن و بشمار داشتن
و کوشیدن و شفقت داشتن و اندوه خوردن و از درام تنگ برداشتن
و حبت رفتن انتقام ناخوردن رفتن خوردن انتظام حصار کردن
بیشتر گرفتن انتقام با یکدیگر بوستن من مصدر الانفعال ^{نظام}

و اخراج رخنه شدن انضمام بریده شدن انقسام سگسته شدن انضمام
 و انقسام ریخته شدن انضمام ریخته شدن و کافیه انضمام بریدن شدن
 شدن انضمام سگسته شدن و خم شدن انضمام ویران شدن انضمام در
 انقسام بخت کردن انضمام محکم شدن و استوار شدن انضمام کزخته شدن
 انضمام کواریده شدن انضمام بهم آمدن انضمام عمیق شدن انضمام
 رگه اخته شدن انضمام در رفتن در چیزی من مصدر الاستفعال اینها
 بسته شدن و پوشیده شدن استخرام با بغیر بستن در آمدن حیوانات
 استحکام استوار شدن استخدام خدمت خواستن استسلام کردن
 نهادن و چیزی کبسی رسانیدن و سلام کردن خواستن استخام بسته
 شدن و سخن عربی در میان فارسی در آوردن و و استادن استخام
 بزرگ شمردن استعلام اگر گردن خواستن و جزیر پیدان استخام
 تنگ گرفتن زن فرج حوز را بردار و استخام بغینت داشتن استخام
 منبیده خواستن استخام در پیش شدن خواستن استخام بفرود
 شتر جوانه استخام بگرددن و شتر گرفتن کسی را استخام بخش کردن
 خواستن استخام بزرگ آری بدست آوردن استخام کوشتن خوا
 استخام موافق آمدن هوا و ناگوارنده یافتن استخام نقش
 دست کردن خواستن استخام ستم کردن استخام کار مردموم
 کردن استخام تمام کردن خواستن استخام باب کرم چیزی
 را غرق کردن استخام بنا را عمارت کردن خواستن من مصدر الاستفعال

ادهام سیاه شدن و سیاه نمودن چیزی از غایت سبزی و سیرابی
ارثام سیاه شدن لب بالایی ادلام سیاه شدن من مصدر الافعل
ادیهام سخت سیاه شدن از غایت سبزی و سیرابی و از اینجا است
حق تعالی که در داستان اریهام سفید شدن لب بالایی صحیام
زرد شدن من مصدر الافعال اریهام ناغز شدن و متغیر رنگ شدن
دیکبر نمودن اریهام و اریهام فرام فرام اریهام خشم گرفتن و کردن
کردن من مصدر الافعال ادلهام سخت تاریک شدن اضلیام برپا
ایستادن اضلیام جمع آمدن و دیکبر کردن ادلهام افتادن از غایت
ببری و سخت پر شدن اذریام غضب کردن از لیام پشت
کردن و رفتن و راست ایستادن و بلند شدن روزا طرهام جوان میان
بالا و نیکو شدن اطلیام تاریک شدن و کردن کشتی کردن کردن
اسلهام دیکبر کردن شدن رنگ اطرهام کردن کشتی و جوان خوش
شکل شدن من غیر المصا در قال الله تعالی الم ذالک الکتاب
بدانکه حروف هجا که در او ایل بعضی از سورهای قرآنیست می باشد
که اسماء همین سورها باشد که افتتاح ایشان بدین حرف کرده شده
است و می نماید که هر یک حرف را اشارت بصفتی از صفات
خدا تعالی باشد بمقتضای مناسبت تمام جنانکه الم که الف
است بالذوالام اشارت بلطیف و مینم اشارت بمجیب که
تقدیرش چنین باشد که الله لطیف مجیب و کلهیص که کان

آمدن

اشارت بکافی باشد و ما اشارت هبادی و یا اشارت بتقین و عین
 اشارت بعلم و صادا اشارت بصادق و می شاید که اشارت بکر
 معنی باشد که و ما بعلم تا و بیه الا الله الم در الام جمع اویم
 در در سایندن ارم نام شهر سیت و نام پدر عا و دستعل شده است
 بیایغ و هشت انا م مردم و حنلق اکتم ناقص خلقت اکتم فرا
 اسگم و مرد سطر شده از طعام اغتم موی که سفیدی او زیاده از سیاهی
 باشد اصرام و اصارم پوست و روی زمین اذم جمع اذم بصم الف
 و سکون دال همله آهوان سفید کردن و مرد در از کردن ام مادر و یار
 و اصل و علمی که در میان شکر مبدارند و حاجی و مهنر و ام القری که
 در قرآن آمده است یعنی اصل القری ام یعنی راه بزرگ و کفتا
 ام الدماع جا کفا که مغز سرد و باشد النیام بیابان دورام اللبض شتر مرغ
 اسقام بیمارها احسام حشمها اجرام و اجسام تنهایی چیزها علوم ساها ارقام
 خطها اقسام بخشها احلام خواها اهدام یاران و دوستان و خانهای
 آهوان ایام روزها و بدانکه مراد با ایام معلومات که در قرآن آمده
 اوایل ذی الحجه است و مراد با ایام معدودات ایام تشریف است
 و آن پنج روز است یکی روزی که پیش از روز اضحی است و
 آن روز عوفه است و یکی روز اضحی و سه دیگر که بعد از روز اضحی باشد
 و بقول اصح همین سه روز ایام تشریق است ایم مار و مرد پی
 زن و زن پی شوهر ایوم با بران ایام روزها جمع ایوم بهمان

بخشی از زمین اقالیم جمع او انعام چهار پایان انا عجم جمع الجمع و گاه باشد
که انا عجم معنی مفرد آید کما قال الله تعالی و ان لکم فی الانعام لبعثۃ لعلکم
تفطنون معانی بطونه ای بطون الانعام اقنوم اصل اقا نیم جمع انجم ستار
اسم نام اطرم حصار اطرم جمع او اریم کی ارم سنگ انجم و نام بزه
و گناه و عقوبت و عذاب و انجم معنی مرهم آمده انجم و انجم گناه کارانوم
دروغ گوئی اجم حصار و پیش اجام جمع او و اجمه بانا نیز آمده است
انجم درخت زیتون اجم کردها ایم سکنی که بدان سر می شکسته شود
ایام جمع او اجم اندک چیز و میانه و نزدیک و دور و برابر چیزی اجم
سیاه و زرد اصلم انکه هر دو کوشش او بریده باشد امام پیش
امام بکسر مشوا و راه روشن و کتاب و لوح محفوظ و گوشه از زمین
و جو بک نبایان که بدان بنا را راست کنند اشوم شکافه یعنی اضم
کتابهای بسیار بهم چیده و جماعات و اوج جمع اضامه ام با انجم شمار
مردان ایام شما کرده مردانید ایام ایشان که کرده مردانند ادم
کندم رنگ و پیغمبری که پدر همه مردانست او ام گرمی تشکنی اجم
کنک ارقم ماری که بر نقطه های سفید باشد ارقم جمع او ارقم نام
قنبله هم هست اقم گوشه و پشته های زمین و اوج جمع اقم است
اکام جمع اقم و اقم جمع اکام ازیم حلقه نقره آهن و میل که در سینه
و اگر از زبان جیلی او زین گویند ابازیم جمع اجم انکه چشم او بغایت
سرخ باشد و سوراخ چشم شکسته و خوان انجم رخنه شده لضم بریده

اختم پهن بینی اختم میان دیوار و بینی بریده و گوشش شکافته اصم
 کز دهن اعصم انگه دست او خوشیده باشد ادا را تم که در قرآن
 آمده بمعنی اناقلیم است یعنی کرانی کردید شما اعصم حیوانی که یکدستش
 سفید باشد و یکی سیاه اقوم راست تر و درست تر اعلم و نا
 تر و لب بالایی شکافته اقصم انگه دندان او سگسته باشد و شاخ
 سگسته ستور و درخت اکرم خورد انگشت اهتم دندان پیش
 سگسته اهم کرد و دلیر و نام شخصی است اهتم سخت و ضرورت تر
 اخصم مار و زو نام شخصی است اختم در از بینی ادم انگه کعبه و
 پوشیده باشد بکوشت و انگه دندان او ریزیده باشد و نام قبیله
 ایت ادم سیاه ارازم آهوان سفید و اوج جمع اریمه است
 انجم سیاه و سرخ و ابر و خون و زهدان و سیاهی سر پستان و
 نیک خراسم سیاه اساطم و اساطیم جفانها اسطم دریا اسپلم
 رکیت که میان انگشت خضر و بنصر می باشد اشیم شومان و نامبا
 احم نام کوهسیت و نام دبی و بمعنی کرد و استوار آید الوم شتر بزرگ
 کوهان ادم ارب سیاه و هر چیزی سیاه و قیند ادا هم جمع اجم
 کوه سفندی که پی شاخ باشد و مردی نیزه و عمارت بی لنگره اعم انگه
 سخن پارسبی کوهی استم بلند بینی و کوه بلند اعم انگه در پشانی و در
 قحاموی بسیار دارد اقدم بیشتر از نام بخشها و نصیها که در قمارخانه
 کرد کنند اعلام کوهها و علمها با دشامان اگر هرگز کوار تر و بخشیده

اعم فرارسنده تر و عامتر احكام استينما و غلافها، شكوفها اقسام
قلمها و نصيبها الغم تو انگرهيا و خوشخاليها احكام خوشيها اهام گشت
باب الالف مع النون من مصدر الباب الاول من الثاني الجرد الفتن و
بفتح الفاء و كسر ناکم جز ذکر دايدين و کم خرد شدن و کم شير شدن شتر و تمام
دوشيدن پستان و بي مغز کردن جز و ناقص شدن اين تهنيد
اون خوش عيش گشتن و آراميدن و آهسته رفتن اجون و اجن
از حال بحال کرديدن و اجن بمعنی گرفتن هم آمده من مصدر الباب الثاني
این ایستادن ایمن آمدن و بجا موعت کردن این هنگام آمدن و ماند
شدن ایمن و امان ناليدن و بودن اشان و امان کام نزدیک نهادن
در رفتار و آهسته رفتن من مصدر الباب الرابع این کوش داشتن
و دانستن اذان دانايدن و در کوش انداختن جز و کوش فرا
داشتن و کار خود را واجب کردن ايدن اذن دستوري دادن
اذن و ازان نشاط و شادي کردن و خداوند نشاط شدن اسن
و اسوان پهوش و متعيز شدن امن و امان و ايمن شدن يعنی بي ترس
شدن من مصدر الافعال ايقان استوار کردن امان بيار گشتن اجيان
بدل شدن و بدل يافتن کسی را اخوان اند و همکين گشتن احسان
نيکویی کردن و نیکو دانستن احصا نمداشتن و شوهر کردن وزن
خواستن و استوار کردن و حصار کردن و ازاد کردن ايدن ارجان
پوسته ابرناک بودن آسمان و ایستادن احصا خوار و حقير شدن

ادران چرکین کردن ادمان چیزی را پنهان داشتن و سستی کردن در
 کاری و نرمی نمودن و در ساختن با کسی و برو عن جرب کردن و ترک
 نصیحت کردن ادران استین کردن جامه را و بار یک شدن و همیشه
 بودن تب ارسان سخت بستن بر سن اذعان کردن نهادن و خوار
 شدن و فروتنی کردن اطعان بر رفتن داشتن کسی را و طعنه زدن
 استوار کردن از کان اکا نامیدن ارمان کرده نهادن و ا
 کردن و در ترس پیم انداختن از مان دیرینه شدن و اذکار کردن و در
 همه زمان شدن ادمان و ایم داشتن و ایم کردن استخوان کربان
 کردن چشم اسکان آرا میدن اسمان فرجه کردن و خداوند فریبی سا
 ارغان کوشش کردن و سخن قبول کردن و در طمع انداختن اجسان
 در زیر بغل گرفتن چیزی را استخوان و اجزان و اعطان زیاد و فراخوا
 شتر بکنار آب و استخوان بمعنی کریم کردن کودک و بپر کردن نیز آمده اعلا
 استکار کردن اغصان پیوسته باریدن باران و شاخ بر آوردن در
 افتان بفتنه انداختن و آزمودن و سوز ایندن و برگرد ایندن از
 حق و عذاب کردن اقران طاقت داشتن و رام کردن و بلند بردا
 و در مانده شدن از پرستیدن چار و انا که بسیار شده باشند و پرتند
 و شکافه شدن و هل و پوستن چیزی اسدان بزرگ شدن بچه اهو
 ماده جهانکه احمق سیاح بشیر دادن نداشته باشند انسان بسیار شدن
 شیرخان رفتن و سیراب شدن و شتابن و در رفتن در کاری

و دور در گریستن امکان دست دادن و ممکن گشتن آسان کنده شدن
ایمان پیمان شدن و پیمان دانستن ایطان وطن کردن ایمان چری
یا و کردن ایمان سست کردن ایمان مقیم شدن اجناس در آمدن شب
و پنهان کردن و دیوانه کردن و بزاری در آوردن اربابان تحت نهادن
ایمان کار کردن بد رنگ اصفان تکبر کردن و کنده شدن گوشت
و سخت غضب کردن آسان تمام سال و بسیار سال شدن و بزک کردن
و روئیدن و رویانیدن اطنان با و از در آوردن روئینه و مسینه
ایمان بسیار گیاه شدن و پر شدن خنک ایمان گریانیدن
و آرزو مند کردن آنگان در دل پنهان داشتن ایزان بیایا مایند و غرض
داشتن سخن کبسی ایمان بگرویدن و امین شدن و امان دادن
و امین گفتن من مصدر الافتعال چنان با یکدیگر راست آمدن
احتیاج بسوی خود کشیدن احتضار پروردن احتقان فرا گرفتن
و ازین برکندن اعتنان بگرو را پی خود چیزی گرفتن احتیاج چیزی
بکنار خود برداشتن و بدست گرفتن احتیاج خود را خسته کردن
احتزان چیزی بخزان نهادن اطنان وطن گرفتن امتیاز دختر نابالغ
در زیر بغل گرفتن ادعان دو و کردن امان بر و عن چرب کردن
گر بختن بزه و پنهان شدن او و ناپدید شدن ارشاد آشوب شدن
کار کردن بگروستاندن اطعان نیزه زدن اصفان پشت پایی
پشتگاه کسی زدن احتیاج چیزی زیر بغل گرفتن و چیزی را کرد

فرو گرفتن اضطرار در نعل گرفتن چیزی را اعتیان حمیر گرفتن افتنان
 در فتنه افتادن افترا ن بهم و ا بویستن امتحان آزمودن امهان
 امتحان کمتر کردن و کمته کردن و ضعیف کردن و خوار کردن و خدمت
 کردن انتران سنجیده ستاندن چیزی را احتیان حیانت کردن و
 ناراستی کردن اکتبان پائیدن کردن ادیان بوام چیزی خریدن
 اکتبان تر شدن اردیان آراسته شدن اعتیان بنسیه چیزی خریدن و
 بچشم حری شدن و چیزی مختار و بسندیده گرفتن و جای نرم و
 نشیب پیدا کردن و دید بان چیزی شدن و بچشم گرفتن چیزی
 ایتیان امین داشتن کسی را استنان هر دو دست بیکبار برداشتن
 و انداختن و نشاط دویدن دست گرفتن اجتنان پنهان شدن
 اطنان همت نهادن افتنان کونا کون آوردن انتبان بر سر کوی
 بر آمدن اکتان پنهان شدن امتنان منت نهادن و نعمت دادن
 من مصدر الافعال انباشته شدن من مصدر الاستفعال
 استظان در نهادن چیزی را و چیزی را بر چیزی در گرفتن استحسان
 نیکو شمردن استرمان بگرد ستاندن خواستن استمان فریب شدن
 و روغن کا و دو گو سپند خواستن استعلان آشکارا کردن استعرا
 نرم شدن استلب شیر خواستن استمال دست یافتن استظان
 وطن ساختن استیقان بچکان شدن و بیکمان دانستن استیحسان
 و سکن پوشیدن استیزان لاغر شدن استیزان دستوری خواستن

استندان ماده خزین اسپینان امان خواستن من مصدر الافعال
ارتفعان سست و نرم شدن و فروخته شدن افتیان درهم گرفته
شدن ارجحیان میل کردن و بکار واقع شدن و بلند شدن و چیدن
و گران بوزن اطمینان آرام گرفته شدن افتنان سخت باریک شدن
و پیر شدن و کهنه شدن و سخت شدن اقییان سخت پیرن اکسین
فراهم آمدن و در گرفته شدن ارتقان آمدن من مصدر الافعال
سخت دراز شدن موی و سخت سبز شدن گیاه خشیشان درشت
شدن من مصدر الافعال اشعیان بر آشفته شدن موی من غیر المصا
ابجین آنکه علت استفا دار و اجمن کوز پشت اکنون سرکوه
ارهبون که در قرآن آمده است یعنی پرستیدم او اصل او اربونی بود
است یا را حذف کرده اند جهت تخفیف و رعایت سجع امون آنست
اذقان زخمها این فراع چشم اقرن پوسته ابرو اکنون کنزبان
امتن آنکه بول باز نتواند داشت از دان و از دن پنج استوار
ازن آنکه گردش بدوشش فرورفته باشد و مرد کوز پشت و چار
کمون اذن آنکه آب بینی او جدا آید و آسن داسن دیگر کون شده و آنچه
طعام دویی او کرده باشد آسن سال در از تر آسن نیکو تر آسن فر
تر آسن آرام گرفتن ترا علس اسکارا تر آسن مبارک تر و جاب
راست ایامین جمع او این بی تر آسن این بیهوشی سبیل هم
در بگذری من و اجمن آب سفیر شده بطعم و رنگ این اگر

گرفته

و بدستی این رنج و سختی و هنگام و ایون حسب این گوید هر جا
 و کجا و نا که کشنده آن وقت و دریا بنده و بغایت کرم ان آنکه آن
 مرد خوشوقت و خوش عیش او ان وقت الا ان اکنون از زمان وقتها
 اقران همسران اعمان و اخدان دوستان اعیان بزرگان و چشمان
 اعمان یا ران و یاوران و دوستان ارکان جزنا اعصاب و
 شاهنای درخت اردون و این زمان اهدان همچون و اهدان
 جمع و اهداست اسحوان پر خورنده امتیان هر دو خایه و هر دو گو
 ا بهقان مرغیت که آنرا جرج بزبی گویند اسکیکن و اسکیکن
 هر دو طرف ابروان صبح و شام احران گوشت و شراب اسدان
 پردمای اندرون و جماعت جوانان که در محافل متفرقه جمع شده
 باشند ایمان سوکندها و قوتها و دست و پای راست این
 و آسون بی ترسان اعلان اسکار انسان ادبی امکان نمان خانه و
 جزنای که بو شاد تن را و کهنه ارد کرمی و سردی را انسان سالما
 و دندانها اجفان بلکه ای چشم آهن یک شتر خرمین ایوان و او
 کوسک و درگاه و صفت بزرگ و جمع او او او است و او او این
 احن و اعن آنکه مینی سخن گوید ارقان علیست که در آدی می
 میشود که آنرا ارقان هم گویند و انقی است که در زرع پیدا میشود
 این خوشه جزنا این بفتختن دشمنها و بندهای که در جوبی
 باشد و او حسب این است ادل کوش و آنکه سخن هر کس شود

اذا ان بانگماز اذین بانگ و پائیدانی کننده و آن مقدار جایی که اواز
بانگماز بدان رسد اذن پاسبان و دربان اذن آنکه کوشش او
بزرگ باشد و لیکن دو شخص سزاوارتر اولین پیشینگان الهام
سیل و شتر برست یا تش غلبه اشطان رسیان دراز اصفوان طلای
زعفران امین سیلاب و شیر زعفران مار زراخوان و آنجا با بویج
و آن کیا همیت اقبان روی بزرگ سفید خوب اذان آن دو
کس الذین انما الاون اللامین معنی الذین است اوین
حادثها و سختها بزرگ امتدان بغایت سواران درویشی و پیری
زایجان و اینجان چیز رسیده و برآمده اردمان سخت و دشوار و آواز
ایمفان اکل و شرب و فراچی و خوشحالی اصران کرک و زراغ امیون
کسانیکه کتابت ندانند این شاکه گروه زنا بیداش و اوان بتیای
غیر مصور اصفان کینها و عداوتها اراک شادی اس خلق و خلق
پاره بله اسان جمع اوان و آن برستی اذن این هنگام و اوخت
احضان گوشها و کنار مای زمین و جایی استواران این هنگام اجان
هنگامها ازل خانه و جانوز وحشی و نوعی از جنایه اذن شادی
انان و ابان کی ایمن ایشانرا که گروه زنا نند این کسی که بر او اعتماد
باشد و از او ایمن باشند و بی ترس شده و اسمی است از اسماء خدا
و مراد ببلد الامین که در قرآن آمده مکه معظمه است اسم ایمن شود
ایمان آرزو و فضل امر است مشتق از ایمان اما آنکه با او

امین باشند امون شتر ماده محکم امان زمینار و امانت امین
 تخفیف هم اسم فعلست امین باله جواب کو و دعای او قبول کن
 آمین بشدیدیم یعنی آمین کنندگان ارعن ستاننده دست
 و باغ اسطون ستونها و اوجع اسطونه است استوان بلند قد سها
 سگشی کننده و دوری سوراخ مینی اردن درختیست که از آن چوب
 عصا گیرند فان خانه های سنگ و اوجع افنه است از جوان رنگ
 سرخ اردنان او از سخت و دشوار از هر آن آفتاب و ماه اسرانه
 اسرائیل امین اسماعیل اعطان خفت جا با می شتران در کنار آب و
 او جمع عطین است او امین توبه کنندگان امین عربانی که در زبان
 ایشان لفظ بعی باشد استن بجهانی کنه درختان و اوجع اسسته
 اردن بفتح و تخفیف دال کج سرخ که از گرم آبی و چشم حاصل است
 اردن بشدید نون مقدمه خواب و نام جو پست در شام احضان
 بنده و خراسودان حرما و آب اسمران کندم و آب اطیبان خورد و جامع
 از جوان در روز باران زیاده و باد امیضان شیر و آب در کی که در پستان
 شیر می باشد از جوان شکم و فرج خشیان بول و غایط همه الیکس که در قرآن
 آمده یعنی الیکس پیغمبر و اهل دین او همچون میکائیل که بمعنی میکال است
 اعتنان آثار و علامت اماکن جا با افایش راهها و کوما کوهها
 اردون جمع آوردن است از آن و آتون جمع آتش برافروخته
 ارجین لا و کما و مثل آنچه با که در و جامه شویند و اوجع ارجین است

ادیان دینها آسمان ششین روز دوشنبه آمان ماده فروسنگ کرد آسمان
 گاه اکبش برب جاه اتن و اتین جمع باب الالف مع الواو
 من مصدر الاول من الثلاثی المجرّد اتوا آمدن و بخشیدن و بزرگ
 حاصل ملک اذ و فریفتن اسو دارد در جراحت کردن و دوا
 کردن الو تقصیر کردن و توانستن ابو رویانیدن من غیر المصا
 او بمعنی یا و بمعنی بل نیز آمده است اولو خداوندان اللها و بمعنی
 الذین است و بمعنی آنها آمده و اصل اللهاون بوده نوشتن راجه
 خفت انداخته اند او را که در قرآن آمده فعل ماضی است یعنی باز
 داشتند و بدر کردند اذرا کو یعنی فراهم آمدند اخبسو فعل امر است
 یعنی دور کنید امتاز و که در قرآن آمده است فعل امر است یعنی جدا
 شدید او و که در قرآن آمده یعنی جایی دادند باب الالف مع
 الهمزة من مصدر الباب الاول من الثلاثی المجرّد اوه عکین شدن آه اوه کشیدن
 و اندوه نمودن من مصدر الباب الثانی انه و اتوه لغزش سخت کشیدن
 من مصدر الباب الرابع به شناختن و خو کردن و در یافتن چیزی
 که فراموش شده باشد آمده و آمده بالمد و القصر فراموش کردن و البته
 بر آوردن من مصدر الافعال اشبا مانند شدن اگر اه بجز بچاری دانستن
 انباه پیدا کردن انقاه از بیماری بهتر کردن کسی را و از جابه برداشتن
 انقاه خداوند جابه و بزرگی کردن کسی را انقاه نمیدن و فرمان برد
 و وفا کردن ایماه باک داشتن و فکر داشتن از چیزی ارفا بر وزن

چرب کردن و مومی تراشیدن همه در او این منہی است شرعاً شگانه
 شکل شدن و درشتک افتادن اعواء مال کسی را آفت رسیدن آنها
 کند زبان کرد ایندن و فراموش کردن ایندن من مصدر الافتعال اشتباه
 پوشیده شدن و در شبیه افتادن اکتناه نهایت چیزی رسیدن انتباه
 بازداشتن و برآمدن انتباه پیدار شدن اتجاه متوجه شدن ابلاہ
 بی عقل شدن و حیران شدن من مصدر الاستفعال استتفاه فهمیدن
 خواستن و بوییدن بوی دهن خواستن استنداه فراهم آمدن و روان
 شدن من غیر المصدر اللہ و اللہ خدای آگہ بالمدحیران و مدہوشی و آہ
 کشنده ابہ اسم فعل است یعنی زیادہ کن جز را و حدیث را انہاء
 بفتح ہمزہ و ما مع النون یعنی دور شدن است و او اسم فعلت شبہاً
 مانند افواہ دہنما و فراخ دہنی و دراز دندان ابلہ و اردہ کول آہ
 و سراخ پشانی اہلہ آگہ داغ سردار استہ دیرینہ آگہ کورما دوزا
 نہ سخت نفس کشندہ و آگہ چون از و چیزی خواہند تنج کنند از غا
 بخل آنہ جمع او اسنہ بزرک و بر شہ کا و دورنگ یا پیشتر و آزا بزبان
 جیلی کلاچہ کا و کونینہ باب الالف مع الیای من مصدر الباب الثانی
 آبی و آوی مادا گرفتن و با و ابردن و پجری پوستن الی آمدن
 آبی کوشیدن و سر باز زدن آری شیب چیزی پوستہ شدن
 آوی بضم ہمزہ غلیظ شدن شیر من غیر المصدر را سی غمناک و پشیمان
 شدن اصلتی مروی کہ روان و جبت باشد در کار نا اعجمی آگہ عرب

نباشد و آنکه زبانش نکرده اری انکسین اونی بیای فلان
و بگردای کد ام و هر که ام ایی مرا اللای آن مرد و بمعنی آنکه جمع
الذین آمده است التی سخن و احادیث و بمعنی آنرا و کار بزرگ
اللای و اللای آن مردان و آن زنان و او جمع الذی و التی هر دو
می آید و اللواتی نیز آسانی راهها و بویهای چیزی اوی فراخ و ساز
و بخارش چیزی اوی خداوندان کما قال اللہ تعالی اذ لی اجنته
مثنی و ثلاث و رباع اعادی دشمنان آبی کسشی کننده آنی
و انی هنگام اطبی اهوان ادایی طرفها اشانی در فتهای کفشگران
آنی بزرگ بینی اعالی بلندان و بلند مرتبان ادانی نزدیکان آقا
دوران استی آدمی و روی کمان که برابرزه است و جانب
راست مرکب که از اجانب سوار شوند و جانب راست هر چیزی
اناسی جمع او اری شتاب و شادی و بستن کار بزرگ و بدی
ادایی جمع اتانی دیک پایها اتانی آرزو نا و مراد نا و تله و تهایی
قرآن و دروغها آتی آنکه نوشتن نداند ایدی دستها و نیکویا
و منتها و آنچه در قول خدا تعالی آمده که و لما سقط فی ایدیهم بمعنی
است اجنبی بیکانه اسپانی جنگها و او جمع اسفینه است اتانی
کیا هیئت که او را عشب الثعلب هم گویند افعی تصغیر افحانت
یعنی با بونه خورد افاجی جمع او اداتی جمع ادویه است و آن کلیل
و بعضی فقها چیل درم را ادویه گفته اند و جمع او ادویه نیز آمده ادایی

اندري

جای روان شدن آب در مزرع اروپ بزرگویی و بزوحشی اختی خز
 وحشی اختی مرد جوان در سیمان و مینوع جامه ایست ایاری مرد
 بزرگ ایرادانی مرد بزرگ کوش آتاری خراجهای ملک و اوج جمع انا
 الی جوی خوردانی دانائی هر دو معنی غریب هم آمده اند وی سخن چین
 و غیبت کوی و او مشتق از اناده است او دی موج دریا ادادی خراج
 اذی حیوانی که میگیا و آرا کیر و احاجی سوا لهما که از کسی کنند و اوج جمع احجیه
 احوزی سفید و نازک المعی مرد بزرگ و خیره جان و آنکه بخان برده که گویی
 دیده است و ناشفته آذری آنچه منسوب باشد با ذر با بیان کتاب
 الباء مع الالف من باب الثاني من مصدق السلطانی باک و اندیشه
 داشتن از چیزی و کمنه شدن و پوسیدن بد آنش گفتن و بید
 کردن بوا بازگشتن و اقرار کردن و همتا شدن بقصاص و جایی
 دادن بتا آزمودن و سگم کردن و کمنه شدن و پوسیدن و آنگاه
 کردن و سینه بیرون آمدن بطن در هم شدن گوشت و پیر شدن
 گوشت بر قانابت شدن در جنگ و کوشیدن بقا خواستن
 بقا زنا کردن بجا کرستن بنا بنا کردن چهری و بلند آوردن و ز
 بخانه آوردن و بی اعراب گفتن سخن بداء آغاز کردن و اول آفرین
 و اول کاری کردن بجا با لفتح ممدوده اندک میسر شدن بر آواز
 پمار بی پیر شدن و برستن از درد و آفریدن بهاس باخو کردن با
 چیزی بقیا و بقرا و بقا ماندن هر از بیا و گویی شتردن بطن و کنگ

بلا

کردن دکاهل کردن من غیر المصا در بلا نحت و ناخوش شمرده و نعت
بی آری برآ پزار پی بیدایا بان پضا آفتاب و سفید روشن
بطلی کاهل طلی زمین منراخ و اسب که رفنگاه فراخ دارد یکا سنجی
در پنج بترلا دم بریده برن و برناسا و براسا آدمیان برلا ابدلان
وایشان عبدا صالح مخلص خدا تعالی باشند بزلا نیکو فکر و
فکرنا و کارنا و بزرگ و محکم بشکی اشتراده چیست رفتار بر فانی
که پشتش در رفته باشد و سینه اش بیرون آمده بخدی زنی که
استخوان او قوی باشد براد از ن بزرگ جسته بلند اپهن باجورا
سختی کرما و آن سه روز از ماه متوز است بصری نام موضعیت در شام
بصری خاک پشته و ریک خورد که کودکان برای بازی کردن راست
کنند بار یا و بوریا حصیری که از نی بافته باشند بوسا بد حال و سختی بسیار
پر شا کرده آدمیان بلهی جمع بلبصو ص است بقعا سالی که در آن خط
و تنکی باشد و نام شهریت برقا زمین مرکب که از سنگ و ریک و
کل باشد لبها زن بی عقل بطرا زنی که او را ختنه نکرده باشند با ما
کشت و امر ار کردن و همتاشدن در قصاص بتا زمین هموار
یک قبیله است بجا جنم فراخ برلا بالفح بیرون شونده و پزار شونده
و آخرین شب از هر ماه بر جمع بری خاها، که صیادان کرده باشند
جهت صید کردن و او جمع برآه است و بمعنی ترانته خوب هم آمده
سازمعمار و عمارت کننده و قبه عمارت بری خاک و بری جمع برآه

برآه یکسان و برابر با بساختی حال بولوا مهتر و بزرگ و مرد و انا و
 چیزی و زمان فاحشه و پیش رو لشکر بهی کیا هست و نام قبیله است
 برای خلق بیشتر آمده باب الباء مع الباء من غیر المصدر در بواب در باب
 باب الباء مع التاء من المصادر است بریدن و جزم کردن سینه و چاروا
 فروختن و بمعنی دوم است در حدیث رسول صلی الله علیه و سلم لا
 صیام لمن لا یست الصیام من اللیل ای لا یقع النیة فیه است یکبار
 و البته از نیجاست و آن الف زاید است بسطه فزاح شدن و باز
 شدن و تمام شدن بطنه پر شدن سکم از طعام بهت بهتان نهان
 بیات در شب کاری کردن ثبوت ایستادن بخت مخصوص قضای
 کردن و آن غیر مصدر هم آمده بطلت پشت بار کردن جنانکه بار نکند
 و کاههای نزدیک نهادن در رفتار پیونوت جدا شدن بشارت فرود
 دادن بشارت کشاده روی شدن و خوش طبع شدن بلبت
 نناک شدن بنت بریدن بکت غلبه کردن بکارت دختر بودن بصیره
 و بصارت پنهان شدن بهرت پی در پی کشیدن نفس بطلالت بکارت
 بودن و دلیل بودن بصاعت تجارت کردن بدایت آغاز کردن بعت
 و بعت ناگاه گرفتن و ناگاه رسیدن بهرت نوحه چیزی در دین
 پیدا کردن برکت بر زمین انداختن و بر چهار پا ایستادن حیوان
 تیزنگه کردن بر طه چشم گرفتن بهرت خز امیدن بهرت
 شکوفه با غلاف بیرون آوردن و درخت تیزنگه است

باب است کودک را تلفظ با با خواندن بت است آشکارا کردن خبر بخلطت
برجهیدن بسم الله گفتن بلبت ذبلة ترشدن برست یکبار خوردن
بدمت جدا شدن و خاموش شدن بلمعت ناخامیده بخلق فرو بردن
طعام بعبیت خواستن بصیفته و بنال و بمعنی جنبانیدن باقیت باز
ماندن و این معنی غیر مصدر هم آمده است و بهنته دروغ گفتن و بهست
بمعنی حیران کردن نیز آمده است بانگ کردن شیرز و غیر آن و در ^{عضف}
سخن گفتن بلبقت بانگ کردن کوزه بوقت آب پر کردن بلبقت
بی کیفیت دیدن بیطوره پرتشکی چاروا کردن و شکافتن زخم پیوسته
مانده شدن و از جای بجای رفتن و مقیم شدن و سر جنبانیدن
در رفتار بزرگت بشتاب سیر کردن بزشت برکنهای مختلف
تفتت کردن بزرگت کران شدن بودن بر فطت و اسپستن
و در کزختن و بدر آوردن و دیران کردن و پراکنده کردن بوقت
روپوشش بروی انداختن بچخت چیزی کردن که کودک بر آن
فرعنیت شود ببلد بخت خود را بزمین زدن بلمحطت هم بمعنی
بلد بخت است بجدت دانستن ببلدت و بلدت کشادن ابرو را
از هم بکری بخت پراکنده کردن و پاره پاره شدن و بیرون
آوردن و ظاهر کردن بفرقت بر هم آمدن رک بلاصت رسیدن
و کزختن بچخت بانگ کردن کودک در کزختن کلون بچخت بچخت
بچ گفتن در زمین بستون چیزی در رضا از چیزی و بچکتی کاری کردن

و خشک شدن و بانگ کردن شتر در وقتی که دهن او پر باشد بقیقت
 و بقیقت متن مبین بلاوت کند دهن شدن بدیهه و بداهته بی
 اندیشه سخن گفتن بقیقت سخت گرفتن و حمله بردن و بطشسته الکبری
 که در قرآن آمده مراد بدان روز جنگ بدر است و بعضی گفته اند
 که روز قیامت بقیقت و بقیقت نازک پوست شدن بقیقت
 و بقیقت دشمن شدن بداهه و بدات در پایان ایستادن باورت تیزی
 نمودن و بی اندیشه سخن گفتن بقیقت تمام شدن طعام و بی طعام
 و ناخوش بودن بلاغت تیز زبان بودن و بقیقت سخن گوئی کردن
 ببال و بطولت سخت دلیر شدن بقیقت ستانیدن و سرانیدن
 بچوخت و بچت بچ در او از کردن بچوخت خالص شدن بزاده
 و بزوده بد حال شدن و بد شکل شدن برکت افزون شدن برات
 بیرون رفتن از چیزی و دور شدن و جدا شدن و پزار شدن بچت
 شاد شدن و نیکو شدن من غیر المصدا و بچت اندرون چیزی بچت
 دانش و اندرون چیزی بچت زنی که استخوان او قوی باشد
 بدت تو انامی و تصیب بدت استکار او عوضها او جمع بوده است
 برودن سردی برقت زمین که مرکب باشد از یک و کل و سنگ
 برعت چیزی که نوا آورده شده باشد در دینی باورت دستوری که
 در آن دین و در آن دستور بنوده باشد برات ریزه که از نومان
 زده افتاده باشد دست خیر کما قال البنی صلی الله علیه و سلم صل

کل دانه البردوت بدت بدترین طایفه است از زیره بجزت زمین و
آسکار برده و بادیه سخن پی اندیشه گفتن بادت تیر بهمین معنی آمده
بریت صحرا برایت جمع او برادت با درمان و نیکو حال صحت سنگید
نرم و نام شهرست بر دونه چاروای مادیان بنیت بنیت اصل
ترکیب و آفرینش و دیدن بنیه کعبه ثرت آبله مانند دانه خرد بدنه
شتر فریه بزرگ که هته قربان و نذر معین کنند بارقه شمشیر با بافت حادته
زمانه بنجه و بلجه روشنی صبح و مابین دو ابرو بصاحت چشم بطن صاحبان
سر و مقدمان بصاعت سر مایه مال که بدان تجارت کنند بصوت گوشت
پاره با صوفه شکستی در بریدی که گوشت رسیده باشد و خون بدر نیاید
جماعه شتر و جماعه کوسفند بفاعت نام جا بهیت تشدید و بصاد و معجزه و
آنچه از تراشیدن افتاده باشد برات جایی که صیاد جهت صید کرده باشد
بعلة زن بعلوات شوهران مال و ببلوغه چاهک خورد که در جاه کنند
و سوراخی که در میان سر باشد و سوراخ مبرز و میخانه را نیز گویند
بلغه سوراخ استیاباعت فردشندگان و او جمع بالیه است
بنه کواه روشن و حجه آسکار رابطه مرغ آبی وزن که شوهر را بخواب
از برای جماع است مسجد بضاری پیرت بختی یعنی چیزی که آنرا
سپس افکنند و جانی نهند بولت زنی که بریده باشد از دنیا است اما
بیره بیری بیره پاره زمین آبادان و گوشت آن حادته
و نعلت زمین خالی و بضم با معنی خراشته و نفع بانسایکی و نسکی و نم

۷
نمناکی بزرگه کهنه بزفته نام مرغیت دردی که در چیزی نباشد ای مفلح
بجوت کیا هیست و جای خوب و آرام و این فارسی موست بنه
بوی چیزی بغرة یکنوبت باریدن باران سخت بت احمق و کاهل
و نام شخصی است بتوت جمع آن بنات آنکه بت باذیبت فروشد
بات لاغرو احمق بنات بریده سرد توشه و جهاز و رخت و مایه تیج
خانه و این معنی حدیث رسول الله صلی الله علیه و سلم لا یحظر علیکم البنات
و لایوخذ علیکم عشر البنات بکویت نوعیت ازگشتی دریا بکویت
جمع شدن آدمیان بکویت مابین بغل و پستان بتیلت درختها می
و خراکه از درخت بزرگ جدا باشد و هر عضوی که با گوشت باشد
بجیلت قیله است از زمین بنی سلیم بازگشتن و عضو شکسته که خون از
بدر آمده باشد مبله مزد کار خراسان و افسو مکران بر حمة مفصل
بتنت زمین نرم بتنت کنده که در زمین برود بجیت نام زنی آ
بجوت خیک فراخ بر منیت فراخ عیش و خوش عیش بهنانت
زن نیکو بوی و بویا برهنیت زنت ابار که اندامش لرزد و زنت
اباری برهنیت جا بیت در حضرت موت بعثت باران ضعیف
قطع کردن و البته کلمه تاکید است در جزم کاری بقیت
بازمانده از چیزی و قول خدای است بقیه الله فی کلم یعنی آنچه
خدا تعالی با مانده داشته است برای شما از حلال و آنرا حرام
نکرده است بهتر است برای شما بازمانده و مراد علی

صالح است که مرضی حق تعالی باشد بعیت شیرینی که در آن روغن
و چربی کرده باشند بطلت ناکاه و پشته زمین بهطت طویلی
که از آب و برنج باشند و گویند که آن هر سیاه است از برنج و در
شرح موجز گویند که بهطت شیر برنجت که در آن شیرینی کرده باشند
بلغت آنقدر عیش و روزی که با آن اکتفا کرده شود بر قاعه
معنی بر قاعه است بطارقه گوشت پاره که در میان فرج باشد
و گوشت پاره که در پیش لب بالا برآمده است بعیت اشترقا
بقرة کاو باشد مطلقا و این تا، تانیت است بخلاف بعیت
بقرات جمع باقورت بمعنی بقرة است بقیرت پیراهن پی
اسپین بزت صورت و سلاح لب باسه کیا بهیت
طایفه است از خوارج پیضه نام شهرست و بمعنی کرده نیز آمده
بالث لب پر خون بهت زینت و نام قتیله است بهیت
چوان غیر ذی عقل است سوار جنگی و شکر و مرد و بیخ بهت
بره کوسپند بهت میان و نفس پای پی بدت و باخته و کجوت
میان سر اربت بتشدید یا خلق و عالم بتبت بتشدید را صحر
بلسقات درختهای در راز حرام و در راز شد ما بردت پیورا
کرت چرخنی که بر آب کشند از چاه و شتر و چوان ماده و حلقه
دوال شمشیر و چرخ جولا به که بدان ریسمانز ما سوره کنند
بکارت جمع آن با کورت نو باده و اول چیزی است اول

گیاه که پرون آمده باشد و افق و آب که سر از افق بر آورده باشد
 مانند حوض آبی که در پیابان باشد و آب در آن ایستد نبات
 صورتها و لغبتهای که بآن دخترکان بازی کنند و دخترکان را
 هم گویند نبات المیتة مرکب بنت الکریم می بنبت الشفة سخن بیت
 شود آنچه در قرآن آمده است که البیت المعمور مراد بآن خانه
 در آسمان برابر کعبه معظمه و آن مسجدی است که است بادیه پیابان
 بیروت موضعیت بکرة صباح باکرة دختر مهر نشافته بر کتفه سینه
 و جایی که آب درو باشد نبات راهم ای حوزدنت دختر نبات حج او
 بیت عیال مرد و خانه بیوت و بیوت بالکسر با، و بضمین حج باست
 کریمه اللقا و ترش روی بیات شب بکزیت بازان و آن جمع با نیز
 بلوه و بلیت ریح و سخی تلبیات جمع و بلیت شتر ماده را هم گویند
 که در ایام جاهلی چون صاحبش مدی و در پیلوی کورا و بسته اندوا
 و علفش را همی داده اند تا مرده است با بلیت بوسیده و گفته شده
 و بالتات جمع اوسته ظاهر آدمی و گیاه زمین که بر آمده باشد
 نبات سیکور روی شدت کبیر مرده و بضم بالین و بفتح مرده دادن
 بلده شهر و سینه و منزلی از منازل قمر و میان هر دو ابر و بروعت رگی
 و بلاسی که در بالان شتر و بر بالای حبلش اندازند بر دست ده
 درهم و پوست بره و بزغال و چشم تمام مانند بر کبیر و بکالت روغن
 بزوغ امیخته و خرما بشیر امیخته طریقی که در دو دار روی خوش گویند

نخی

بصله زن کوتاه بهیت زندگی خوش بنداره بسیار کونی کجیره
شتر ماده که پنج نوبت بچه کرده باشد و کوشش بریده باشد و بچین
بچه شتر که کوشش بریده باشد بخت ناکاه بخت حاجت و مراد باز بخت
طلوع کننده بومه مرعیت برره نیکو کاران و پیر همز کاران و او
جمع باره است برت حلقه که مانند دست و رخن و خلخال و حلقه
کوشوار باشد بایت آنچه شب گذاشته باشد از گوشت زمان
و غیر آن بیوت کاری که در شب کنند از برای اهتمام نان و آنچه
گذاشته باشد از گوشت و غیر آن بخت نام بی است بخت
مرد و زن بن باز که کوشش لرزان باشد از فریبی دماء آن برای
مبالغه است بخت بضم با و تشدید سطرپی آواز بیضه ذلیل
و عاجز و خایه شتر مرغ بیضت خود و دختر بکر و بکر با نام شهرت
بنات سرانگشت بارزه آشکار بکه مکه معظیله بکر سرکین شتر
کوسفند بخت دولت و طالع و این فارسی موست بخت بالضم
شتر بزرگ بخت نهتنان نهنده بخت بوسیده و کندیده
بخت توشه و تا برای مبالغه است بخت خالص و صرف بخت
تخم مرغ و کلاه و خود و خایه مرغ و آدمیان و میان سر او کزده
بصیرت بینائی دل و یقین و چشم بینا و پاره خوب
خیوبت شتر ماده بزرگ برده اسب مادیان غیر سواری با صره
بینائی پشه خورد و شتر که شنه و دوشینه و باد گرم

بویابست پیابان و نام موضعیت بو طقه بوته ززر کران بانوه حادته
 رمانه و بدی باقه دسته تزه بکیت پاره از چیزی پوت پیابان
 بطیخه خربزه بطیخت بفتح با و با جا و همله رفتگاه آب که در ان سگیزه
 باشد من الصیاح و زمین رفتن من ال دستور بطاقه و وصله در کوی
 و چیزی ناگاه شدن و غدر هر که آنچه بر جامه سپانند و زخم بهاد
 که بر جامه پوشند بزاکیت بضم با نوعیت از کشتی دریا برکت
 بضم با مرغ آبی سفید است بزمت آنکه شب روزی چیزی یکبار خورد
 باب الباء مع التاء مع المصادر بث پراکنده کردن و اسکا
 کردن بعث برکنیختن و پیدا کردن و مرده زنده کردن و فرستادن
 بخت و اکا ویدن سخن و طلب چیزی کردن در خاک بوث بخت کردن
 من غیر المصادر بعث و بغاث و بغاث مرغی که سکار کند و مرغی که
 بد و مرغی زبون و ضعیف و این هر دو جمع هم آمده اند که بغاثت و درل
 آمده است که ان البغاث بارضنا تنشر و اهر که بغاث خوانند
 و معنی مفرد اراده کند ی تنشر باید خوانند بیا بواعث بر اکنیزندگان
 و آن جمع باعثة است برعوث یکیک بر اعینت جمع او بعث
 لشکر کتوله تقایی انما اشکر بعثنی اللدالی المد بعوث جمع او بعث
 اندوه و بمعنی پراکنده هم آمده است برث زمین هموار نرم برات
 و بروث جمع او اب الباء مع الهم من من المصادر بفتح
 جراحه و نیزه زدن بجمع سفید حی چشم که بگرد آن سیاه و دیده

بج شکافتن سنگ بلوچ و بلخ در خشیدن در روشن شدن بج شاد شدن
و نیکو شدن من غیر المصادر بج بازوی خانه و خانه ستاره بروج جمع آن
بج نوع بونج کیا بهیت معروف و این باری معرفت بنفشه
بج بجاج مرد فرجه و کرانبار که کوشش لرزد از فرجهی بحرح کوساله بروج بر
یعنی آنچه بنجارا آورده باشند و این فارسی معرفت بج مرد دست
رفتار باد بروج مینوعی از ریجانت و آن ریجان کوهی است و در دامن
کوه میروید و آن تره خراسانیست زیرا که تره خراسانی در کتاب نکو
به سپانی دیگر بعلت خراسانی ذکر میکند و آنرا طبعی میگویند بنفشه سنگ
شکافته و بج بمتکه بجاج فرجه و آنچه بسیار به باشد بج بج پیش
باطل و زبون و درم ناسره بهج نیکو و شادمان باب الباء مع الحاء
من المصادر بوج آشکار شدن راز و ابرو پرده و میانههای سرای
بوج بالفتح در فعل گرفتن بروج پدید کردن سخا از طرف چپ چنانکه از طرف
راست در آید و از طرف چپ برود و باین طور کار عرب شام کند
و آن ضد سنج است بطح بروی افکندن بجمع شاد شدن
بوج شکافتن بروج و براج از جای خود برانورفتن و نیست شدن
و آشکار شدن بلخ خشک شدن و نوعیت از خرما بوج زدن
و انداختن و آشکار کردن و کشودن و سخت شدن کار و عاف شدن
بج و بج بجمع کردن در آواز بروج براه نیک رفتن زدن بمانده
شدن بوج و بطایح جانان و سراج و زفتگانهای فراخ

آب و سبیل که در آن سکرزیه بسیار باشد و او جمع ابطح است
 بغیر قیاس بلبح نام موطنی است بلبح قزیه و کوتاه بجای میان
 سراناد و جمع بجهت است بیاح نوعیت از مایه کج نخبها و
 نخبها و کسایکه در او از کج کسند بده با ذال مع اسکار بده
 زمین فراخ بذوح جمع او بذوح بکسر باء انضای سترخ برح بالفح
 سختی برح بالضم ستران ماده نیک و او جمع برحیت برح بالکسر نام
 افتابست بارح سخت و بادی که محکم بر زمین آید و باد گرم و پختی که
 پیدا شود چنانکه از طرف راست شخصی در آید و بطرف چپ آرد
 برح روشن و زمین فراخ باب الباء مع الحاء من المصاد
 برح بکون دال و بضم دال کردن کشتی کردن بذوخ بلند شدن بچ
 پسندیده شدن برح افزون شدن و افزایش کردن بلج کبر
 کردن بارح ساکن شدن کرما و غضب و مثل آن و مانده شدن برح
 در رفتن پشت و در مانده شدن و بدون آمدن سینه من غیر المصا
 بطیح خزبه برنخ چیزی که میان دو چیز جایل باشد و چیزی که میان دو
 شود و برنخ که در قرآن آمده که برنخ الی یوم یبعثون و مراد برنخ اینجا
 قبر است زیرا که واقع شد میان دنیا و آخرت برنخ افزونی بچ
 تخفیف خادتموین و جود بچ بتشدید خاکلمه است که در حین
 چیزی یا راضی بودن از چیزی گویند بچ کرایه که از کرده بارش
 کشیده است و آن مجرای بول است برانچه جمع او برنخ است

کار و اشغلی آن بنجاح آواز شری که هوشش پر از شگفته باشد با ذبح
بلند بود ذبح کوهایی بلند بنیخ زن فزیه سطر باب الباء مع اللال
من المصادر بحد ایستادن بر سر دگشتن و سر دگشتن و ثابت شدن و
سر سر در چشم کردن و بیومان سنایدن و همیشه بودن و خستن و مردن
بد دور کردن و پراکنده کردن و هلاک شدن براد بچنگ کسی بردن
و پیرون آمدن براد بمعارضه بیچ کردن بر دور شدن هر دوران از
یکدیگر بسیاری گوشت و دور داشتن هر دوران و بمعارضه بیچ کردن
و جدا بودن ابرو از هم دیگر و کشته شده بودن آن باد مقیم شدن من
عالمصادر در بلد شهر و نشان و شتر مرغ و جایی خایه نهادن کشته مرغ
بلاد جمع او بلید کند و من بعید دور باشد دور شود و خوار شود نکان و
بدین معنی ایضاً جمع باعد است برود و بید هلاک کردن و هلاک شدن بجا
از کسی دور شدن و کسی را دور کردن بعد هلاک شدن باله شهر الیتنه
بند علم بزرگ بنود جمع بعد پس و بمعنی دیگر آمده و بمعنی غیر هم آمده بود
طاعتت و باد که در قرآن آمده مراد بدان اهل بدو است یعنی پیا بان
نشینیان بید پیا بانها و زمین پر کرد برود مراد خواب و مگر که برود
اگر مگر که بارنده بار و سر و ثابت بود دگشتن بجا و جمله است
مخطط براد بکبر و ال اسم فعل آمده بمعنی امر غایب یعنی با بید که گرفته شود
و همسر خود و مانند خود را در کار و بمعنی مبتدأ آمده یعنی پراکنده خنده و
شده و کوهه زمین را نیز گویند و همسان یکدیگر را و بگشتن براد اندرون

ران و پیا بان سوراخ بد عوض و بیت و کزیره و آنچه کوبند لابد یعنی نگر است
 ازان و شاید که فعل ماضی مجبول منع باشد یعنی مافوق و مابعد برود و برود
 سمره داروی سرد شاید که بر جای افشانند و جنک کنند برود جامه است
 برود جمع او و برد نام غلامی هم باشد و بال ملح را هم کوبند برید رسول که بی
 فرستند و پیاده و ترتیب کننده و مقدار دو از ده میل راه و جا
 که در پیش پیش روم می رود برده جامه است سبط و درشت باب
 البامع الذال من المصادر بد غلبه کردن من غیر المصادر بد و با ذی
 درشت باب البامع الراء من المصادر بریدن بشر ریش شدن عضو
 و دانه پیدا کردن عضو شتر و شور مانند آبله چیزنا از تن بر آمدن و سیاه
 شدن بهار و بد و ریشی گرفتن و شتاب کردن بذر تخم افشاندن
 سرد و شور شیر یکسی آشا میدن پیش از آنکه مست شود و روتش
 کردن و کونه روی بگردانیدن و بی محل حاجت خواستن و خرماء لب را
 با غیر لب مختلف کردن و بر رفتن شیر بر ماده و سبب خراشیدن و بیلش
 از آنکه پخته شود هم کوبند بطر زخم شکافتن و کبیر باء باطل شدن خون
 و بفتحین حیران و کمرشته شدن و عجب گرفتن و شادی تمام کز را نیند
 و با فراط شادی نمودن و کشاده روی بودن و بنا شناسی کز را نیند در
 تو انگری کساده روی نمودن و پوست تراشیدن و خوردن ملح
 گیاه را و سباشته کردن شاد شدن و دیدن و فرزه و اذن شور
 فرزه و اذن و تبار ریختن و ذخیره کردن و جای آتش در زمین کردن و جا

کندن بقدر شکر شکاندن و کشودن و فزاین کردن و کاویدن حفره و مثل آن
و بار کاو در نختن و چاه کندن و ذخیره نهادن بر لبها زدن و تو ابله
دیک کردن بکوه با باد کردن و بسوی چیزی شتابیدن ^{شدن} بر بوی
شتر ز ماده را و آزمودن که آبتن است یا نه و بزرگ و سطر شدن
زن بوار هلاک شدن بجز کوش شتر شکاندن بجز سخت تشنه
شدن و میخ شدن از غایت ترس بر نیکویی کردن و بخشودنی
و پیر زندگانی کردن و راست شدن سخن و راست شدن سوگند و
فرمان بردن و قبول کردن حج و طاعت در اندن کوسفند ^{بهر} بگ
انداختن و رسیدن شتر و کوسفند ^{بهر} غلبه کردن بحسن و کمال و غیر آن
و زیاده شدن نوزاد و لغایت روشن شدن و هلاک شدن و عجب
چیزی بجز بی در پی کشیدن نفس بجز بوی کنده کردن دهن و بیرون آمدن
ماند و بزرگ و سطر شدن آن بوار فاسد شدن و زیان کار شدن
دیدن و دانستن بجز پوست بر روی پوست دوختن ^{بغور} بر نختن
باران بجز سخت تشنه شدن و آب آشامیدن آن قدر که سیراب شوند
و نرم گردانیدن باران زمین را و پراکنده شدن به طرف برار ^{بیشی} که
من غیر المصادر بجز و بقور کاو ^{بجز} در و باه و نیک کرداری با کسی
در دین و طاعت و نیکو کار و میانان ^{بجز} انگشت چهارم که در پهلوی است
کوچکین باشد بنا بر جمع او ^{بجز} سیکور روی و خرده دهنده ^{بجز} نیکو کار
بر نام صفت از آسمان بر ابر جمع او ^{بجز} باران و زنده و ^{بجز} سخن

۱۲
کوینده بر بالضم کندم بر پر میوه درخت اراک است بشویش بسیار روانه
خورد مانند آبله که بر عضو برمی آید بر بوجوشش کندم بیزار و باز یار و باز در
مرد سگارا زنده و سنگ آرنده نیز بر جوب جامه کوب بیازر عصا نامی بز
بسر بالضم جمع بسر است و آب تازه و باران و گیاه تازه و هر چیزی تازه
و نو و خوره خرماسبار جمع او با بر هلاک شونده بوز هلاک شده و تباہ شده و
هلاک شدگان کما قال الله تعالی و کنتم قوما بورا و این لفظ مفرد هم آمده و جمع و
چون جمع باشد مفردش باینراست بور رفتی و زمین که زراعت
کرده نشود بهر شتر ماده بزرگ بهار جمع بلعیر یعنی پسران غیر با سور علی است
که در مقعد و در اندرون پنی پیدا شود بوا سیر جمع او بشتر آدمی و پوست
ظاهر هر چیزی بشر آبی را کویند که زمین رگیتان در خود جیده باشد
بتور و لمهای خورد که بر عضو بر آید و آنها که زمین در چیده باشد بسر در زنده است
مانند شیر بوز جمع او سیر جابه بیار جمع او بخر کوتاه قد و رسم رسته بر نام
موصیفت و نام ماه تمام بدور جمع او بیدر خر منگانه بیاد جمع او بوزر گو
ماده که بردوشنده خودش رید بخر بفتح عین منقوط علی است که شیر انرا
پیدا شود که سبب آن جذا کند است خورد سیر نشود بهتر بلفح کوتاه بالای
و در هم رسته بهاتر جمع بوز هلاک و عجب بالضم و بلفح واقع شدن نفس
پیاپی برای بار کران و مثل آن و این هم مصدر است بوز سر کین شتر بوز
اشتر خواه نر خواه ماده بوز چشم و دانش و پناشی بصیر دانا و پناشی
جتهای روشن و پناهیایی دل و دانا پناهدل و خویها پناهی عجانرنگ کاز

جایی برآید بجز بوی خوش بجز بوی کند دهن نبات البحر یعنی ابر بای سفید
سنگ بود که کوشته‌های که میان دوشش و کردن باشد بطر بکبر طرا از حد
شاد می‌کنند بطر باطل بیطار و بیطر زخم شکافنده و کسی که علاج جبار و کند
بقیر نوعیت از جامه زنان بکر با لفتح خزماستانی که فرما آورده باشد
و اشتران جوان تازه و او جمع بکره است و جمع بمعنی اول کبور و بکر آمده و بکر
بکره زنانش کافیه و بکره شتر و بکره کاه و بکره اولین و زنی که یک بجز از امیده
باشد بکر و بکوزانکه باید ادکار می‌کند بر آنکه سر مردم را فاش کند بر در جمع او
بزرگ نام چاهیت در که و بزرگتشدید ذال نیز آمده است بصر سنگ
سفید نرم و جانب و کنار و سطر و بمعنی اخیر است حدیث رسول الله بصر
کل سما میسر کند و بمعنی سنگ سفید هم آمده در دستور کبر قیله است و اشتران
جوان از کجا رجوع بهار چیز است که بزبان جزیری سنجید و آن مقدار سیصد رطل
است و با لفتح شکوفه و کلیت که آنرا عین البقر خوانند بکون جا
مهمه و ضم با جزیری بدو کار بزرگ و سختی زمانه و کسانیکه نامهای بزرگ باشد
و این هم مغز و هم جمع آمده است و بضم تن عیبها و احوالهای درونی
و رکهای درون شکم هم در رفته باشد و بجز مح که با هم گویند جمع احوال
خواهند بحر اسپ فراخ رفتار و دریا و آب بنور و عمق رحم بجز و بجا
جمع او با حرسخ و احمق با حور سختی که نام شخصی است نام گوشت
در جزیره و نام آسبت از ان بنی تغلب بطر و لبطر گوشت پاره که در
میان فرج می‌باشد مکنوع علی است که از تشکنی پیدا میشود از مردی بسیار

علم و بسیار مال بقار نام پیا با نیت و کونید که موضع جنیاست بقیر جامعه
کاروان و پراهن بی استین و شتر ماده که شکم او سخت کشاده شود
از بچه که در آن شکم باشد بکوب بفتحین بامداد حاجت خواهند باکر بامداد
باب الباء مع الزاء المصداق بروز بیرون آمدن و آشکارا شدن
براز با کسی برای جنک برون آمدن برز بودن و جامه فروختن بهتر
غلبه کردن و آنچه باز ستانیدن و دست بر سینه کسی زدن و دور کردن
بغیر منقوط پایی زدن یا بعضا زدن بغیر خوشحال بر آمدن شتر من
غیر المصداق بر آسکارا و بیرون شدن بر از کبھی برای جنک برون آمدن
براز بالکسر سرکین و بالفتح باز بین سراج برز پاک و عاقل و پر هیز کار بر غز
بچه کا و کوی بلرز زن فربه وسطه باز معروفست بز تشدید از اجامه و
سلاح باب الباء مع ال سین المصداق در بحس روان شدن آب
بر اندن آب و بجاستن حق بس تشدید شین فرستادن و نرم اند
و آمیختن و تکر کردن آرد و پست و روغن مالیدن و کوشش کردن
بوس و بیس درویش شدن و حاجتمند شدن بحس نقصان شدن
در قیمت باوس سخت شدن در جنک و دلیر شدن و مضرت رسیدن
و اندوه یکین شدن بیس سخت حاجتمند شدن از غایت فقر بیس
بوسه دادن بیس نام شهرت بیس غیر المصداق بلقیس نام زن مهتر
سیلنت بیس شیر درنده بیس و بیس سخت دلیر و شجاع بحس
ا بر مای آب ریزنده و سستی و شیر درنده بحس کم و ناقص کوه تله

و شروه بشتن لجنس در اهرم معد و دته و زمین کبئی است
دادن در و تره و گیاه روید بر سن پینه بر سن کلاه در از و نام یکی از معلم
ترسایان بر سن نام پیغمبر است از پیغمبران و شتر ماده بسیار شتر و شتر
که آنرا شتری گویند بر جاس بالضم هفت است که بران تیر اندازند بر سن و بر
شتر ماده بسیار شتر بر سن اردو پست که بدو شتاب یا چیز دیگر تر کرده باشند
بس بس بکسر با و تکرار لفظیت که برای تکین شتر ماده میگویند در و
دوشیدن آب بوس نام زنی است بس زمین خالی بس
چیزیت مانند آنچه بر جاس سخنها باطل و جامای خالی بس غرارهای کپک
دران کنند بلبوس پیابان و صحرا بس نفع تسین فعل ماضی است
و منت نهاد و بدیند بلبوس پلاسی که بان تیار جا رو اکتند و این
لفظ معرب است بس بضم باء دندان ما بزرگ که گاه دران کنند
بلبس شتر ماده بزرگ بس بد چیزی بر دوس مرد بد هیات و کبر
منظر بس بد حال از احتیاج بس قوت و سختی و عذاب بس
الباء مع الشین من اللفظ بس سخت گرفتن و حمله کردن
بفش باران اندک باریدن بس آرزو مندگشتن و شادی
موردن بر سن بر پوست اسب نقطه های سفید افتادن بر سن
الضار و من نقل تر و آن میوه است بر سن باران ضعیف و بکم
حلتی است که در آدمی پیدا میشود و نقطه های سفید که بزندان
اسب می باشد یا نقطه های که محالفت رنگ بسیار اعضایی باشد

و ابرش از اینجا مأخوذ است برش مرعیت مانند کجک برش نام گاو
 و ابو البرش نام مرغیست که بچندین لون متلونست برش کرده آدمیان
 که از هر جا آمیخته باشد برش کیا هیت در هندوستان که صیفت
 زهر دار و برش خرمی شباش خرمی کننده باب الباء مع الصاد
 مع المصادر بوس در کدشتن و کربچین و دور شدن از چیزی و پیش دستی
 کردن و طعام و علف دادن برص پس شدن و غلت برص یافتن
 بصیص درخشیدن بخص چشم برکندن و پشت چشم برآمده شدن
 من غیر المصا در بخص پوست کف پا و سم شتر و گوشت پشت چشم و گوشت
 پنج انگشت که نزدیک کف دست باشد بصباص شتر حیت و چالاک
 بوس پرون فرج زن و رنگ برص و آن سفیدیت که در پوست
 پیدا شود و نفوذ با بدن من ذلک با بصیص شتابنده و پیش گیرنده بصیص
 کلمه ایست که مرکب سازند و گویند بصیص حیص ای بیج نشده و بر چیزی سهل
 اطلاق کنند بصیص یعنی فی شده بوس سرون زن با بوس نام مرث
 باب الباء مع الصاد من المصا و بصیص خای کردن مرغ و در رم کردن
 و سخت شدن کرم و سر کردن سر ما و افنادن برت و سفید شدن
 جنبامیندن و بخشیدن بصیص زفتن آب اندک اندک بصیص و
 درشتن برص پرون آمدن آب چیزی اندک و بخشیدن
 سفیدی شخص با یک پوست و بخشش اندک و سفید
 پاره و اندکی از چیزی بصیص منقوط و شستن و

برص و براص اندک چيزي و اندک اندک آب جاري شدن براص و برص
 جمع او براص کيا هست که اول از زمين بدر آيد براص بتشد يدر ايام
 نخفي است بوض آب اندک بوض جاه اندک آب بوض تخم مرغ
 و خود آهن و در ميت که بردست اسپ پدا شود بوض جمع او بوض
 بالفتح بر عينت که بسيار خايه کند بوض بالفتح شمشير ما و سفيد ما و کبر ما
 مرغان بسيار خايه کن و بدین معنی جمع بوض باشد و معنی ايجر جمع آهن
 است و بوض مکنون که در قرآن آمده است بوض با هم خوانده اند که تخم
 مرغ است و تشبيه کنيزک تخم مرغ در سفيد ي است باب اليا
 مع الطاء من المصادر بوض کستر ايندن و قبول کردن بوض نگاهتن جرات
 بوض سنگ را در جاي فروش کردن من غير المصادر بوض عجب
 و دروغ بوض مرغ آبي نر و بزبان کيلي سیکا گویند و آن لفظ را برز
 اطلاق کنند با ط کسره از جنس حصير و قالي و مثل آن که جبهه
 و نشستن اندازند بوض جمع بسيط يعني جزو غير مرکب و فراخ و سطر
 و زمين و کسره و بحري از شعوب ايط جمع او بقراط نام حکمي است
 بوض شتر ماده که پا بجار ما کرده باشند و اکتاده شده و قول حق
 تعالي است و يراه مبوطان قراة عبد الله است بل يراه ببطان
 بکا بالضم جمع بيط است بوض نوعيت از طنبور بوض و بوض
 بهترين موضع بيا بان بوض نوعيت از طعام يعني شير بوض
 بالکسر زمين سراج هوار بوض چيزي که با و خوشش کنند مزار مثل شت

بوض و غیر قبول کردن ۱۳

و سگ و غیر آن بشتر با بجه بلوط دار و نیت باب الباء
 مع الظاهر من المصادر بظ ساز کردن و ساکن کردن و مبالغه کردن
 بهنط کران شدن بوزن و کران شدن بار بر چیزی من غیر المصداق
 بنیظ و بنیظ آب منی حیوان نر باهنط کران در وزن و معنی دشوار
 باب الباء مع العین من المصادر بفتح رفتن و هتان
 نهادن و سخن زشت گفتن کسی را بفتح باضم میش سیاه و سفید شدن
 و مرغ و سگ بوجع بالفتح بمقدار کشش هر دو دست همودن ریمان
 و غیر آن بیاع همودن چیزی و سوراخ کام نهادن اسپ و شتر در بازار
 بیع خریدن و فروختن بیع اقرار کردن و کشتن و هلاک کردن
 بعم و زینجاست قول تقایی باخ نفک ای قاتل و هلاک بالعم بجه
 اقرار کردن و کردن نهادن بضع گوشت بریدن و شکافتن جراحت
 و نهادن چیزی و سیر شدن از آب بضع جماع کردن بلع ناخامیده کلیتی
 فرو بردن و سوراخ کردن بی مزه شدن دهن و بد طعم شدن چیزی
 برع افزودن شدن بضع کجاک کردن بضع تیره بر آمدن و طول
 شدن از چیزی بلع رسوا کردن بلع شمشیر زدن و تمام بخشیدن و رفتن
 و هلاست خاموش کردن و چیز ناخوش بکسی نمودن بیع دراز
 شدن کردن بیع پیدا کردن چیزی بی ماده و مدت و ابتدا کردن و
 نو پیدا کردن بیع رفتن بیرون و فراهم آوردن من غیر المصادر
 الهماز و رخت خانه و متاعی که در فارت بدست افتد و گیاه و آبی که در

ابر باشد مع کبیر با نقطه و آنچه مفصل و سخت باشد و آنچه کردن اول
مع و مع شراب بدیع بی ماده پیدا کننده و ابتدا کننده و عجیب
و نو پیدا کننده و نو پیدا شده و خیک کقول البنی صلی الله علیه و سلم ان
التهامة کبیر العسل حلوه و له حلوه آخر بضع میان سه تانه و بعضی گفته
انکه میان سه تانه و این قول اصمغ است از سه تانه و قول او معتبر است
و در قرآن آمده سیغلبون فی بضع سینین و قول او منقول است از
حضرت مصطفی و کذافی الکشاف بضع گوشت بارما و اوجم
نصحه است بضع نام موضعیت بقیع نام موضعیت و آن کورستان
مدینه است بلع بالضم با و فتح لام سوراح و قیل سوراحنا و مبر
و سوراحنای میان سرای و اوجم بلوعه است بشدید لام باع
مقدار کشش هر دو دست با سینه و بزری و بزری کواربی و بخشش
بو بضع شمشیر گوشت برنده و جماعه شران بضع بالضم فرج زن
با بضع برنده بضع گوشت و عرق و خریه دریا و نام موضعیت
بلع منزلیت از منازل قمر باع فایق شده در کمال و منزه بلع
زمین خالی بلع جمع او بشع کبیر با ناخورش بدطم و کلکو کبیر
آسمان هفتم و بعضی گفته اند که آن آسمان دنیا است برقع و
برقع و برقع رو پوشش باع گوشهای زمین و اوجم بقیع است
و جانا بقیع زمین فراخ کبیر با و فتح یا و تحانه مسجدها
نضاری و اوجم بیواست بلع اول و عجب و نو گفته تقالی قل

کنتم بر عا من الرسل بر وع نام شخصی است بر شاع مرد احمق و شتاب کار و
کار بعضی از شب بر اع شرفیت یعنی بزرگ برع و برع جوان بزرگ
و کودک مضج میفرم بلایع سور اجنای میان سر او سور اجنای مبرز ما
بروع بادال مهله و مع پالان باب الباء مع الغین من المصادر برع رسیدن
بچه بجد بلاغت بزوع بر آمدن آفتاب و ماه و ستاره برع بفتح با و اکلان
را نهیست زدن و طلوع کردن برع آوده شدن ببدی و نجاست بودی
بطغ آودن و خود را بر زمین مالمیدن بلاغ رسانیدن و کافی شدن کن
غیر المصادر بلغ و باغ رسنده بلغ سخن کوی بر کمال بغنیج آهوی نرود
و جای که قنوان نزدیک آن نزدیک باشد باغ بنوین عین طلب کنند
و ستم کننده بزراع و برزوغ و برزغ جوان تمام رسیده بازع طلوع
باب الباء مع القاف من المصادر بقی و بران کردن سیل بندرا
برق و برق و بریق در حشامیدن و ترسانیدن و برداشتن شتر
ماده دم خود را و استن نمودن اوبی استنی و آراسته شدن زن
و غیر آن برق بفتحین خیره شدن چشم و کشودن چشم در وقت مرگ و
آمدن عضو کوسپند از خوردن سرف دراز شدن در حنت خرا و جلیقی
شدن بر اصحاب برق و بزوق و سبق و بصق جنوا فکندن برق
بفتحین مصیبت و مکروهی عظیم رسیدن بجای کور شدن و کور کردن
باخا مع یک چشم شدن تشدید بسیار بچه شدن زن
لخراج کردن بخشش و باران اندک باریدن و سخت باریدن

سیار گفتن من غیر المصادیق شیپور و آن آتی است که بوقت جنگ در
دمنند و دروغ و باطل بقی بتشید قاف پشه و جمع بقه نیز آمده است بقباق
و بقاق مرد بسیار کوی و بقاق مخففه رختها و متاعها از بون برق روی
که از ابر پیرون آید و برق حلت ای ابرینی باران براق اسم ایست
که رسول علیه السلام در وقت معراج رفتن بر او سوار شد بر این شتر آید
که دم خوز را بر بالادارد و خوز را آستن نماید تا شتر زبرد و نرود بزوق
شیر مائی که در آن دبس ریخته باشند و نیز کیهی است برق زمینی
مربک از ریک و سنگ و گل و این هر دو جمع برقه اند براق ابری
که از برق جهد و نام قبیله است و قیل نام موضعیت برق بره گو
و این فارسی معربست بزاق و بر ازین کردها بطریق بالکثر نام
و فدیت از دوزوم یعنی شکر و قیل نام حکیم ترسیا است که معلم
بود بلعینق یکم نوع خرماسست بلالینق پیا پناها و او جمع بلوقه است بلالینق
بپای ایستاده بنایق ماده کیهامینق پیاده شطیح بوایق و بوارق
سختی و بدیها و ستمها کما جابه فی الحدیث لا یدخل السجیه من آباء
من کان جابه بوایقهمینق آنچه با و سکنانند از نزع یعنی فلما سکن
و کنده سر کین راهم کومیند بنا و ق جمع او بزاق و بساق و بصاق
خوی یعنی آب دمن انداختن و جنبشی از خرماسق درخت
حرما در از رسته جان باران سخت و ابری که در و باران سخت
باد این برق خوز و کوی که عورتان بر سر مقنعه فرو گیرند تا آرزو

دود و سیاهی و مثل آن فروگیرد و روکوی کردن کودک که بزبان کبلی کوله
 بند گویند بلق سیاهی و سفیدی درهم و جامه موینه و سر ابرده و عمارت
 مثل خانه و غیره هلق زنگ سفیدی که مخالف پوست باشد باب
 الباء مع الکاف من المصادر بک بریدن و نیک بجای ایستادن بروک
 فروختن شتر و ایستادن و ثابت شدن بزک بر یک شستن و
 سینه بر آمدن شتر بیک دور در و بجه زدن جامه را و دروغ گفتن
 و شتاب رفتن شتر و ابوه و غلو کردن بکاک غلو کردن من غیر المصادر
 بر یک طعام برک جمع برک است بضم الباء و آن یک نوع مرغ است
 بزک بالفتح جمع برک است ای حوض خورد و استخوان سینه و کومان شتر
 و بفتح باء برک زن که پسر بزک بالغ داشته باشد و شوئی کند بلعک
 شتر ماده پیر و نوعی است از خزمانا دک مادکیها برک بفتحین چایی است
 بک بیخ و اصل و دار و میت خوشبو بوک بالفتح نوبه و خیر با یک شتر
 فرجه جوان ماده بو ایک جمع باب الباء مع اللام من المصادر
 بدل و بدل نخش کردن بزل شکافتن و ریختن و سخت شدن برول
 بر آمدن دندان پیشین شتر بال نیکنفس شدن و نرم دل شدن
 بطول و بطل ناد دست و ما چیز شدن بقل و بقول موی ریشین بر این
 و بر آمدن دندان شتر بکل استخمتن و ذرا گرفتن بزال و بذول چیز
 بدل کردن و بجای دادن و نهادن بول حامی کردن بول و بول از
 بیماری به شدن و ترک کردن و پوستن زخم و خولشتن داری

کردن و طوایف متفرقه شدن بجل ستم کردن و فسخ کردن و ظفر یا
تبل بریدن و بریده شدن و جدا کردن بعل کشته شدن بجل نیک
زیستن زن شوهر باهدیک بعل زنا شوهری کردن هر دو و حیران شدن
بهبل نفرین کردن بجل و بجل ناخشنود بجل بس بودن من غیر
المصادر قبل تره بذول و باذل بخشیده و نیز باذل کوشته است که در میان پستان
و بن بعل می باشد و او جمع باذل شتر نه ساله و او شتری که دندان
در سال نهم برآورد و شتری که دندان پشیم او برآمده باشد بزل و
بزل و بوازل جمع او باقل مردی که بغایت کند زبان باشد و موی که
در وتره باشد بقول مرد بریده شده از دنیا و زن مستور بریده شده
از دنیا و از شوهر تبایل عنوانی که با کوشته باشد بجل نام شخصی است
بر ایل موی کردن خروس بهکل زن جوان تازه روی بجل شوهر
و زن و نام بتی زرین که در دیار علیک آنرا می پرستند و خداوند را
هم گویند بلغت مین و درخت فرمایست که احتیاج آب دادن ندارد
و پشته زمین بعل استر بغال جمع بهصل بزرگ و سطر بلبل ای
سر که بانگ باران باشد بل نمناک بل مباح و حلال کیل نام
فیل است بلل آب و شیر و هر چه حلق را ترکند و نام مؤذن سول
صلی الله علیه و سلم بوده و چون در خوشی و جمع بگه آمده است یعنی
ترهیا بل نم بقال تره فروش بلبل اندوه و دوسوسه دل
مرعیت معروپ و مرد چیست بل اندک و بقرین بلول نبات

کننده

خندان و نام شخصی است باهل شتر ماده که سر پستان او را برشته بسته باشند
 بهل جمع او بل یعنی بلکه بل خاطر بخیل و بحال مرد فریب و سطر بحال مرد فریب
 پیر و مهتر بحال بس خونده و کفایت بحال و باخیل و بخل بهتان عظیم بدل و بخل
 و بدل چیزی بجای چیزی دیگر باشد بصل پیاز بصل جمع او باطل نادرست
 و شیطان بطل و باسل دلیر بطل بغایت پکار بحال صاحب استر
 بول عدد بسیار بر طیل سنگ دراز بر اطلین جمع بر طل نام کلاه ای است
 بابل محلی است در عراق که سحر را بدان نسبت کنند بدل و جی را گویند
 که در دست و پا پیدا میشود و یکی از بدلائم گویند که از عباد صالح اند که دنیا
 از ایشان خالی نیست بر غیل شهری که در مابین میان و آبادانی
 باشد بر اغیل جمع او بسل حرامزاده و قیل حرام بسل دلیران و او جمع باسل
 است بسل بد شکل و بقیه شراب که در ظرف مانده باشد باب الباء
 مع الیم من المصادر بسیم خندین بشم سیر شدن و ملول شدن و تخمه
 سید کردن اکیم کنگ و لال شدن از بزم عیش کردن بزم ملول شدن
 بر شام تیز نظر کردن بنام سخن سر بسته گفتن و بانگ کردن شتر و بز گوی
 و آهو بزم شبس کردن و دوشیدن شتر من غیر المصادر در بضم میان انگشت
 کبضر و خضر بزم کرد بر بخار و آن آتی است که بدان سوراخ کرد میکنند
 و آنچه سراج حیرم را بان سوراخ میکنند بچارم حوادث و سختیها بزم رای
 و عقل و نفس و فریب و نیکو تا بنده بزم بفتحین نوعی از میوه درختی است
 هم ریسمان و دلوور شسته دورنگ و لشکری که از دود کرده باشد

برام بالکسر یک بزم بوزند بر اجم انکشتان و نام قومیت از بنی تمیم است
علتی است معروف که در دماغ پدید آید بر اسم خداوند بر سام و آن ^{سه} ^{بیانات}
بسیار گوید بر عم و بر عوم سگوفه که سگفته باشد بر اعیم جمع او بر طام
و نظرم لب بزیم رشته سطر که در قلاده کنند و توشه زیاده ماه
بهیم اسپ یک رنگ بواکم که در قرآن آمده است یعنی فرود آورد شمار
و فرستاد شمارا بهایم حیوانات غیر ذوی العقل بطم در ختیت بقم
چیزیت که بدان رنگ سرخ کنند و او معروفست بسم تخم شام درختی است
که از آن جو ب مسواک کنند بام بضم او از شتر ماده و بز کوی و آه بوم
شتر یا بز کوی یا آه باینک کننده بدم و بدم حلقوم را گویند بدم
مرد کامل بلعوم و بلع مجرای طعام که آنرا مری گویند بلع مرد بسیار
خورنده و بلع کننده طعام و غیره بم و تر سطر بهم سواران و شکریا
و او جمع همه است و کسانیکه ایشان را چیزی نباشد کقول البنی
صلي الله عليه وآله وسلم يحشر الناس حفاة و عراة و بها بوم عنيت
معروف باب الباء مع النون من المصادر بحران متغیر شدن برین
در مرض حار و نهایت اشده در رسیدن مرض بطلان باطل بطنان
طوائف متفرقه شدن از آد میان بطن بر شکم زدن و در رفتن
باطن چیزی شناختن بدون و بدن فریب شدن و بسیار سالت
برقان در خشدین بون افزون شدن در فضل بون یعنی بر بستن
در دفع بر بستن آن آشکار شدن در روشن کردن و سخن فصیح گفتن

پس جدا شدن و بهم پیوستن بعیان طلب کردن بطن بفتحتین بنده
 شکم شدن من غیر المصادر بوقلمون جامه است رومی که بر کلهای
 مختلف در چشم درمی آید بجزین دو دریا و نام شهر سیت بزان جمعاً
 است بعقان بندکان دخدمتکاران بعیان خرنده و فروشنده
 بلقین سخی و حادثه زمان بوان ستون خیمه بون جمع او بان یکوع
 در ختیت بهکن تازه بیون چاره زرق بوان جمع او پس مقدار
 یکمدت بوان او میان سفید رنگ برقان بر نای کوسفند او
 جمع برقت بیتقان در دایره است که شب کردن اسپ
 می باشد برتن انگشت طیور و سباع و نام قتیله است برایش
 جمع او برتن مخلب و مخلب ناخن ایشانست بطنان زمینها، فرد
 بنان سر انگشتان بر تن و زره قصیر و مرد سال دار بطین دور
 و شکم بزرگ بطن تنگ پالان بطین منزلی است از منازل قمر
 بطنان بالضم جامها بطن سگم و قتیله است و جانب در ازترین و غنا
 پر بسته بطن درون بنیان بنیادها و دیوارها باشد و هن که در قرآن
 آمده است یعنی جماع کسیند زمانرا بنین و بون پسران بون بالفتح
 افزونی بین روشن و آشکارا بر مان حجت بر همین جمع او بدن بدن
 شتران قربانی و نذری و این هر دو جمع بدنه است بدیدان هر دو طرف
 خرمین و هر دو طرف زمین زردون چاروای سواری بر زمین مشرب
 است از پوست و غلاف سگوفه خرما بر زمین جمع او بطن جامه

سندس بولان قبیله است برین جمع بره است و آن حلقه است مانند
حلقه گوشواره بزبان برنا، کوسفند و او جمع بزج است بران صبا
و شام بزبان نام شخصی است که بمده دزد بر حسین بافتح و بزحین باهم
سخنها بدن و بدین زن فریبسان نام چاهیت بعدان دوزاو
جمع بعید است باقین باز پس ماندگان باب الیاء مع الواو
من المصادر بدو پدید آمدن و آفریدن بخویانت کردن بزوسرگشتی
کردن و مقهور کردن بنو از نمودن و برگزیدن بد و بیابان رفتن
با و کبر کردن و تعارض نمودن من غیر المصادر بخو فرمای زب بزوما
بلو شتری که سفر او را پزمرده کرده باشد بهو خانه که در پیش خانه کرده باشد
بقو پوست بچه شتر که بگاہ و غیر آن برکنند تا بآن سلی شود مادرا
و شیر دهد باو بمعنی بیابان آفتاب الیاء مع الیاء من المصادر بدو
ناگاه آمدن بکله سبقل شدن باه جماع کردن من غیر المصادر بله
بگذار بله بالضم ابلهان بود بوم و قیل حقیقه بنه او از شتر که از من
او مشتقه آید باب الیاء مع الیاء من المصادر بری ترا
ولاغر کردن شتران از راندن بسیار یعنی زیاده کردن و زیاده
گفتن و از حد در گذشتن است و ستم کردن و سخت باران شدن
و آما میدن جراحت و ریم در شدن بجراحت و طلب کردن بمعنی
حشم داشتن و کمر بستن بنی بیابان بدن بند و آوردن زن بنجات
در بیهوشی شدن و خالی شدن و خراب شدن و بیهوشی زیاده

پزار و پکنانه بختی بالضم شتر نرو بالفتح اسپ قوی بنی باران سخت
 بنی بایا، مشدوزن فاجره فاحشه و کینزک با عی ستمکار و خواسته
 بختی نام در بان علی ابن ابی طالب صلوات الله علیه است بوی
 کشتی خرد بازی باز بانی بنا نهنده بهی تا بنده و کنو باهی خانه خالی بلی
 آری بادی آغاز کس کننده و اهل بد و اول چیزی بادی آرای بی اول
 فکر باری آفریننده یکی بسیار کرینده بلی قبیله است باکی کرینده برتی
 خوب خرمابو کی زمان کرینده و اوج باکیه است بدوی بیابانی بانی کن
 بلی شتری که اورا سفر بر مرده کرده باشد بخانی شتران قوی بزرگ و اسپان
 قوی بزرگ و اوج بختی است بردی کیا هیست که آزا بزبان کیلی است
 پیشی معونیت بزر جلی معونی است بردی بالضم خرمای لطیف
 بدی نام با بانیت بدی بخش کوی بخاری سختیهای زمانه بخانی سرح
 براری جمع بریه است یعنی صحران است بدیر او یا باری و بواری بود
 بوسی فقیری و مرد بسیار عیال بهی سطر و دلیر کتاب التاء
 باب التاء مع الالف من المصادر تعنی و تقوی بر میزیدن و تر
 دلخاستن تقادیدن تنو بجای مقیمند تو اهل دل شدن من باب التعل
 تنو ادعی پیروی کردن بتدو ابتدا کردن تنو پوشانیدن تجرد لیری کرد
 تنو پاره پاره کردن جامه و درین تنو و تنو کنه شدن
 تنو پزار شدن تنو مردی کردن تنو قرآن خواندن و
 عبادت کردن خدایا تنو فراموش کردن تنو پاره پاره

سید

مسردن

کردن هر دو انوسن داشتن تخطو بر صواب بوده خطا نمودن تفرقو بگما
 تا پیدن گفتو مانند شدن و باز کردن و یکسان تفقو شکافه شدن تقسو شیراز
 پستان شتر ریختن پیش از دو شدن تدکو و توطو گوارنه
 شدن توجو دست بر کسی زدن توزو پر شدن و سیراب شدن تهدو
 بریدن و بریده شدن و فاسد شدن توطو بیای سزیدن تجی
توضو دست در روی شستن توگو نگه کردن تبو جای گرفتن
تفیو و داشتن سایه تقمو قی کردن تودو و هلاک کردن تندو
 سخت مهربی کردن و پخته شدن و تباه شدن و شکافه شدن تجرا
تشیو ساخته شدن من باب التفاعل تا لویا و آوردن تجی
 کاملانه رفتن تدارو با یکدیگر خلاف کردن و خطا کار بنوده خطا
 بر خود گرفتن تکافو با یکدیگر برابر شدن تالو هم پشت شدن
 و جمع شدن و اتفاق کردن تداکو جمع شدن تساو با یکدیگر روشن
 داشتن تواطو با یکدیگر موافقت کردن من باب التفعل
تزازو جدایی نمودن و خوار شمردن تکاکو فراهم آمدن و بددل
 شدن و دوا پس ایستادن چیزی و کوتاه شدن و بمعنی اقل است
 قول عیسی ابن عمر در حدیثی که از خرافات ده بود و مردم بر او جمع شده
 بودند مالکم تکاکم علی ذی خبته ان اقرنقوا عینی ترهوا و تسافر
تسافر است شدن و ناتوان شدن تسافر شتاب کردن این
 طرف و آن طرف همین زن هر رفتار و مترد و مترد شدن در کاری تسافر

قصد کردن بآن کار ترسیدن من غیر المصداق تا نامردی که در سخن حرف
 تا بسیار گوید تها و تها با بان تتری یکیک و مزد و واحد و او در اصل
 و تری بوده است و او را بنا قلب کردند تتری شد و تری بتوین هم
 بدین معنی است تا می ایستند بجای تها صحیح او تها خاک و زمین
 تدر و ا قوت و تو انانی تمام تمام در بسیار کنیزه تندی داده میشود
 تراودا از او نهاده میشود ترا نموده میشود ترا می این زن تری
 سخت نزدیک شدن تلقاً جهت و طرف تها که در قرآن آمده است
 از غشیانت تها که در قرآن آمده است در اصل تها بود
 یعنی سست میشود تها و کس لسخی پرون آئی بر آمدن آفتاب
 باب التها مع البها من مصدر التها فی لقب ریح کشیدن لقب
 هلاک شدن توب از گناه بازگشتن و توبه پذیرفتن و توبه دادن
 توب خاک بر چیزی کردن تواب خاک در روی شدن و خاک آلوده
 شدن تب زیان شدن و هلاک شدن تبغاب او از دادن زراغ
 تطباب باک شدن تشراب آشامیدن تخراب تخراب شدن کنز
 دروغ گفتن تهاب روان شدن آب من باب التقیل تتر
 خاک آلوده کردن تتریب سوزش کردن و بعناد آوردن تتریب
 سوراخ کردن و آتش افروختن تتریب از مودن تجلیب باک کردن
 و کرد کردن دو تو شدن و بر آمده شدن پشت اسب تتریب
 دور کردن و خم شدن پای احب تتریب بخشم آوردن تتریب

ریک بجزئی انداختن و سکر نیره بر کسی انداختن و فرس کردن نما
را بسکر نیره تخیب بر موی رنگ نهادن تزیب تیز کردن تزیب
زرا نود کردن تزیب و نبال کردن ترتیب از پس یکدیگر فال گرفتن و
مرتب مرتبه آوردن تزیب خوب بزیر درخت نهادن تا سگسته نشود
از بسیاری بار و بزرگ داشتن در رجب و کشتن جا و اندریب
از نمودن تزیب مرجا کشتن و فراخ کردن ایندن تزیب بلند بر آوردن
پشت تزیب در رخت انداختن ترکیب در نشاندن دو چیز یا سه
بر هدیگر و بهم در بردن تزیب آب در مشک نوز کردن تا در زمانی آن
استوار گردد و فرستادن پی پی در وجود جوق جوق تزیب آب بخورد
کسی دادن و آب و گل در مشک نوز کردن تا آب آن خوش طعم شود
تصلیب سخت کردن ایندن و خشک شدن خرما، رطب و بردار کردن
کسی را و نقش صلیب بر چیزی کردن و تیز کردن سرنیره تزیب پاره
پاره کردن و پوست و آ کردن و دراز کردن تزیب پراکنده کردن
تزیب نیک بریان کردن و نیره با تمام کردن و راست کردن نیره
و کمان با تش تزیب خوش آمیخته کردن تزیب بر اینکشتن و نیکتر
کردن و دوختن تزیب در تخب انداختن تزیب عذاب کردن
تزیب سخن کردن از کسی فرشت کردن و رد کردن و سخن غیر غنی
کردن و پاک کردن ایندن سخن از حطا در اعراب و سپس
داشتن و واپس آمدن و از بس آمدن و نشستن بعد از نماز

برای دعا و نزدیک بختک شدن میوه و کمان را پی کردن و استن
 کردن تعزیر دور بردن حیوان را بچراغ دور کردن کسی را از شهر و
 بجانب مغرب رفتن و غریب کردن تعصیب سنگ بستن از کرسی
 و تاج بر سر کسی نهادن تعزیر در پی داشتن و روا کردن ایندن و
 حکم کسی باطل کردن ایندن تعزیر غلبه کردن و غالب شدن تعزیر
 شمشیر را با غلاف در غلاف کردن و نزدیک کردن ایندن و هر دو دست
 و هر دو پای بیکبار برداشتن و یکپای نهادن اسپ در دویدن
 و تکبر کردن و قربان کردن تعصیب جعد کردن ایندن موی تعزیر
 بریدن زرد چغری بشمشیر بردن تادیب ادب کردن تادیب سزایش
 کردن و ملامت کردن تادیب استوار کردن و تمام کردن تالیب کرد
 کردن شکر گزین بدروغ افکندن و رفتن شیر از پستان ماده شتر
 تکلیب نارسپتان شدن تکلیب سک داری کردن و سک را بکار
 اموضتن تکلیب اندک شیر شدن کوسفند تکلیب پاره پاره کردن گوسفند
 و تن تکلیب لغت دادن تکلیب کوشیدن و نزدیک رسیدن با
 تعزیر بهره یافتن بسیار تکلیب در شهرها و راهها گردیدن و لغت
 زدن تکلیب بگردیدن و گرد ایندن تکلیب رنجانیدن و آمیختن و
 ایذا کردن و بر حسب و اصل کسی افسوس داشتن تکلیب جامه را
 ریشه کردن پاکیزه کردن و پاکیزه حلق کردن و تیز بریدن و تیز
 دویدن و تیز گفتن سخن موی دم اسپ بریدن تکلیب

کردن و همه روز رفتن و بمعنی اول است قولی حق تعالی جبال اودی معه
توشب بر بالش نشانند توجیب افکندن و شب باروزی یکی بار خوردن
تویب باب باب کردن تویب ثواب مزد دادن و بیای خواندن
و در اذان الصلوة خیر من النوم گفتن و قیل الصلوة الصلوة گفتن
تویب جاه کندن تویب کذرا میدن تویب شیر را ماست کردن و
ماست شدن شیر تصویب صواب شمردن و بنشیب فرود آوردن
و کسی را بصواب منسوب کردن و مهر فرود آوردن تیش از کجارت
افتادن زن تخب کر میان پاره کردن تخب بی بهره کردن تیب
رنگ کردن چار و ابرای نذر مرده جناکمه او را دیگر بگیرند و بار نهند
تشیب سپید کردن موی تطیب خوشبوی کردن و خوش کردن
تعیب معیوب کردن تعیب غایب کردن تیب پیر شدن
شتر و چیزی بدنندان کردن تیب هلاک کردن و زیانکار کرد اینند تیب
از جنک کرختن و سفید شدن بای اسپ تا زانو تیب دوست
کرد اینند تخب غلام کسی یا بنده کسی را بد راه کرد اینند تیب
شب تاب رفتن و بسیار منع کردن و نزدیک با خزر سیدن تیب
پزودن تیب مویز کردن و کف بردن آوردن تیب سبب
ساختن تیب قبه عمارت کردن تیب چپا میدن آهن پاره
پهن بردن تیب صفت جمال محبوب و حال خود در عشق عرض کردن
کتیب کتاب کردن تیب دوال در میان درز جنک رفتن

تقصیر کردن تلبیب کرپان کسی گرفتن و کشیدن من باب التفضل ترتب
 خاک آلوده شدن تشقب سوراخ کردن تخبب دور شدن از چیزی جنب
 شدن تخبب حمیده شدن تخبب خشک سال یافتن و بی بر شدن
 زمین و بی باران شدن آسمان تخبب دوشیدن و روان شدن
 عرق و آب و اسگ و مثل آن ترتب چشم داشتن ترکیب انوار
 شدن و برهم نشستن ترمب عبادت کردن و گریختن تذبب دنباله
 دستار گذاشتن تخبب گروه گروه شدن تشریب درخوشتن چیدن
 و آشامیدن تشریب در رفتن در چیزی تخبب ناز کردن تخبب کیر
 خشک کردن تشیب پراکنده شدن تطلب جستن تشیب ختم گرفتن
 تخبب عجب کردن توبب عرب شدن تفضب غضبیه و کینه و رزیدن
 تشقب از عقب در آمدن و عاقبت بیک شدن توفب غریب شدن
 و دور شدن تفضب چشم گرفتن تطلب غلبه کردن و غالب آمدن
 و بدست فزود گرفتن چیزی را توتب نزدیک شدن و نزدیک داشتن
 تفتب بر کردیدن و کردش کردن تکتب گروه گروه شدن
 لشکر گذب دروغ گفتن تکتب کسب کردن تلبب بازی کردن
 بلقب گرفتن تلبب زبانه کشیدن آتش تشیب دعوی خویشی
 کرین تشیب دعوی قیام کردن تشیب بر بایی خاستن و بکاری
 ایستادن تکتب بیکسو شدن چیزی را انظلم و سکون نشانیدن
 تخبب از گناه پرهیزیدن و مهربانی کردن و اندو همکین شدن

و در وبال شدن تقوی بنشیب فرو شدن و از بالا فرو آمدن و صواب
شردن تقوی پوست داشتن و شکافه شدن تطیب خویشتن را
بخوشبویی خوشبو کردن تقیب عیب کردن تقیب غایب شدن
تقیب ترسیدن و سهمناک داشتن خود را تیب سب پدید آمدن
تیب کننده شدن جامه تجب دوستی کردن تیب پروردن تیب
ریخته شدن تیب فرب شدن تطیب پوستگی کردن و خوشحال
شدن تیب برهم نشستن تیب سلاح پوشیدن و دامن بریدن
و خرقه کسی داشتن تادب ادب گرفتن تادب سخت شدن و گردن
کشی کردن و خردمند شدن تادب بغایت ابوه شدن و بهم آمدن
تالب جمع شدن تاهب ساخته شدن تادب بازگشتن تادب ازین
طرف و از آن طرف جستن باد و مهربان گردانیدن شتر ماده بر
بچه و اورا بصورت کرک جستن و بصورت کرک بخرامیدن
من باب التفاعل تجاذب از یکدیگر کشیدن تجانب دور شدن
و جنب شدن تجارب با هم دیگر جنگ کردن تضارب با یکدیگر شمشزدن
تتراب برهم نشستن تقاب بر یکدیگر از بی در آمدن تقاب بمشکله
تقارب با یکدیگر نزدیک شدن تقاب با یکدیگر نامر بنشستن تقارب
با یکدیگر دروغ گفتن تقاب با یکدیگر خویشی کردن و مانند خود
تدرب با هم دیگر جستن تدرب با هم دیگر چیزی بخشیدن
با یکدیگر جویات گفتن تدرب کار بنوبت کردن تدرب از یکدیگر

غایب شدن تعایب با یکدیگر عیب کردن تحایب همه یکرا دست داشتن
 تبا یکدیگر را دشنام دادن و از یکدیگر بریدن نصاب آشنامیدن
 صاب یعنی بقیه آبی که در طرف باشد تا آب ازین طرف و از آن طرف
 با دستن و بصورت کرک ساختن شتر ماده من باب التقلیل علی
 پنهان شدن و بشتاب رفتن شتر تجرب جورب پوشیدن تجرب
 قدید کردن گوشت تدرب چندین تصصب ریخته و منیت شدن
 آواز کردن آب و غیر آن تهبیب چندین در جستن من غیر المصا
 تریب و توریب و تراب و توارب خاک تراب بالفتح در خاک
 افتاد مانتب ریخ تریوب غوره خرما که نزدیک برسیدن شده باشد
 تعاجب عجبها و این لفظ را مفرد و بنا شد تریب مکبر دست و همسر
 بالضم تا و کسر یا یعنی باطل چنانکه گوید و قوافی و اد تخبیب و تواب
 نجشائنده و توبه پذیرنده و توبه دهنده تائب باز کرده بسوی حق
 و باز ایستنده از گناه تریب سینه و استخوان تریب جمع او یعنی
 استخوانهای سینه و بدین معنی است قول حق تعالی یخرج من بین
 الصلب و التریب ترکیب بدن و نهاد چیزی ثقب و تنضب
 نام درختیست که از آن جوب تیرگیرند تلب بچه کا و بچه خر تلب
 کار نامبت و موجود باب التاء مع التاء من المصادر الثلاثی الحمد
 باز رکابی کردن ترازه پر گوشت و مازک گوشت شدن و ترانبار
 شدن تره کینه داشتن و کینه کردن و او اصل و تر بوده همچون

و در عهد تمامه فاسد شدن طعام تباعثه پروی کردن تبا نه زیرک
شدن تقا که ترسیدن و پرمیزیدن نخوخته ترش شدن برچینر
تخمه ناگوار شدن طعام تهمت دروغ بر بستن و او در اصل و همه
بوده است تهلمکه هلاک شدن توده نرمی و آهستگی کردن
تکله توکل کردن توفه سستی کردن کار تاداة قرآن خواندن تمانه بجای
ایستادن توبه از گناه بازداشتن و بخشایندن و توفیق و عصمت
ارزایی کردن و توبه پذیرفتن من باب التفعلة بکیت ملامت
خاموش کردن و غالب شدن بچه بر کسی بتبیت بر جای داشتن
ترتیب پروراندن تجربه از مودن تذکرة بنده دادن و یاد آوردن
تبصره بینا کردن تقدمة در پیش شدن و مقدمه کردن کسی التفرة جدا کردن
تزکیت مملوک کردن و پاک کردن تسمیة نام خدای بر چیزی بردن تصمیة
خاموش شدن تشمیة دعا کردن عطسه کننده را و دعا و خیر کردن
تنبیت بنیاد نهادن و تربیت کردن و راییدن و در نیلیدن توتیت و تاقیة وقت
نهادن و پیدا کردن وقت تصویبة او از کردن بتبیت شیخون
کردن و شب کاری ساختن و شب گفتن و شب اندیشیدن
زوغن زیتون گرفتن تسمیة زیره در طعام کردن توکیمة نقطهها بر خردن
آن در افتادن توجیة شتاپدن توریة پوشیدن و لنگه بکین
کردن و آتش ز آتش زنه پیرون کردن و در دوری رسانیدن
لجود دوری بکتاب و او مسطور است توشیة سخت نقش و نگار

کردن جامه را توصیف اندرز کردن و کسی را وصی خود کردن توفیق تمام
 دادن و نیک و فاکردن توفیق سحت نگاه داشتن تولیت و ایلی
 کرد ایندن و عمل دادن و روی بچیزی کردن و پشت بکرد ایندن
 و باز دادن چیزی که از کسی ستانده باشد تنبیه ثنا گفتن و دور
 کرد ایندن و مثنی کرد ایندن کلمه را تجسسه بصورت رکوع کننده است
 بقیت لکر را تریب داشتن برای جنگ و بوی خوش انگیندن و
 ساختن تکیه خوش بکردن چیزی بوی خوش تکیه کینت ^{نہان}
 کسی را و کینت کسی گفتن تکیه لپک گفتن در جواب تکیه نقصان
 کردن تہیت بازی فرمودن شہیت میک ستن چیزی را برای
 زیستان تکیه دختر را بجان نشاندن تا پرودن نشود و مستورد شدن
 دختر را ترجیہ امید داشتن و برانندن کسی را و امید وار کردن ^{حیث}
 روزگار کرد داشتن و رانندن استیا شجیہ کسی را در جامہ بچیدن تجیہ
 رمانیدن و بر بالایی بخوہ افکندن یعنی بر بالایی زمین بلند افکندن
 و بمعنی اخیر است قولہ تعالی تنحک بیدنگ تہجیہ حرف را با عر
 گفتن تہجیہ تو ابل ای حواج در دیک انداختن و معنی سخن گفتن ^{تہجیہ}
 جاستگاه چر ایندن کوسفند و جاستگاه سر بریدن کاود کوسفند و شتر
 و نرمی و آسکلی نمودن و بقربان کردن ^{تہجیہ} دور کردن ^{تہجیہ}
 برود را آوردن و میل کردن ^{تہجیہ} رد ابر کسی افکندن ^{تہجیہ} ^{کنند} ^{کنند}
 و فضل لازم را متعدی کردن ^{تہجیہ} غذا و طعام دادن ^{تہجیہ} ^{بغایت}

بازگشتن تنزیه ترومناک ساختن و آب خوردن و بجاگاه آمدن شتر تنزیه
طعام دادن و پروردن و بول کردن سگ و دیگر سباع و دواب بریدن بول
نقشه جامه از جسم برون کردن تشریه ترک کردن تدریه بیاشنید
و پراکنده کردن بقصیه دست بر هم زدن و باوردن داشتن نصریه
کوسفند و کا و نادوشیدن تا شیر بسیار در پستان جمع شود تنزیه را
خواندن کسی را او کار بر کسی تنک کردن تعذبه دل خوشی دادن کسی
تضریه حریص شدن و حریص گردانیدن تعریه برهنه کردن تعریه
بر مرده کرستن و ماتم داشتن و صبر فرمودن تنزیه بزجهانیدن تنزیه
پنهان کردن و کم نام تطیبه معالجه طبا کردن و طنا طپیدن سپرز است
در پهلو از غایت تشکی تعصیه رمانیدن تمیته بشباگاه آوردن
کسی را او در شباگاه طعام آوردن تنیته فراموش کردن ایندن
تخشیه پر کردن درون چیزی و حاشیه کردن و حاشیه نوشتن تنزیه
ترسانیدن تعصیه پوشانیدن تعصیه بصلاح آوردن چیزی بعد از آن
و نیت کردن تعصیه در هوا تیر انداختن و بلند پرداز کردن مرغ
کسی را طعام شام دادن تخشیه پوشانیدن تخشیه در رفتن در
بکاری و در کاری در آوردن کسی را او کار کننده کاری کردن ترضیه نشود
شدن تعصیه عضو عضو کردن و جدا و پراکنده کردن تعصیه تمام گذاردن
حاجات و قاضی گردانیدن تخطیه بدی از کسی دور کردن زوا و
مشق از خطی است نه از خطا تعصیه دیک پایه نهادن برای د

تصفیه صاف و پاک کردن تقویه کهنه کردن و ناپدید کردن تصفیه چیزی
در قفا چیزی داشتن کما قال الله تعالی ثم تقفینا علی آثارهم و باقیه آوردن
سخن بقیه باقی داشتن ترقیه بلند کردن و بر بالا بردن تصفیه
نیک آب دادن تصفیه چیزی برای شپکش آوردن و بخشش کردن تصفیه
بگریستن و بگریانیدن تذکیره کلو بریدن و تیز کردن آتش در میده
شدن و پیر شدن آدمی و چار و او شش ساله یا هفت ساله شدن تیز
تذکیره زکوة دادن از مال و زکوة ستاندن و پاک کردن و ستودن
کهنه کردن و پوشانیدن و دیر سال با کسی زندگانی کردن تبلیه مرثیه
گفتن تجلیه آشکارا کردن و پاک و صاف کردن و تیز نگاه کردن تجلیه
شیرین کردن و زبون کردن و کسی را صفت کردن و از کسی نشان داد
تهزیه لرزه کردن ترغیبه گفت کردن تذلیه کسی را بجدله در کاری داشتن
و چیزی بجای فرو گذاشتن و پرون آوردن تسلیه در سراجی
و خوشحالی انداختن کسی را و دل خوشی دادن و بدر بردن اندوه
را از دل کسی تصفیه پوست واکردن تصفیه نماز کردن و بر حضرت رسول
صلی الله علیه و سلم در و دستادن و اندرز فرمودن متابعت فرما
خدا تعالی و در آتش آوردن و راست کردن خوب با آتش تصفیه
بلند کردن تبلیه بسیار برخورداری دادن تذلیه خون آلود کردن
و سنج کردن تسویه نام کردن تبلیه بلند کردن در روشن کردن
و کشودن و آسان کردن تذلیه کور کردن و پوشیدن تبلیه خانه را

ترشیه

سقف کردن و چیزی را برابر بالای چیزی نهادن ^{تغیبه} تیب بنا کردن
سرد گفتن ^{تغیبه} کاریز کردن ^{تغیبه} خاشاک از چیزی بدر کردن ^{تغیبه}
در آرزو انداختن و در شهوت انداختن که آن مناهای باشد و جزا
دادن ^{تغیبه} با شتهما انداختن ^{تغیبه} روی بر زمین ^{تغیبه} رسیدن
چنانکه شکم بران نهاده شود و همین طریق سجود را هم گویند و در
مغ پر خوراند و به نوبه آوردن و شمع غسل که در کندوی کشند
امثال امینا رویه سیراب کردن و در کاری اندیشه کردن و کسی را
شعر کسی خواندن فرمودن ^{تغیبه} راست کردن و تمامی کردن و برابر
کردن ^{تغیبه} بر بیان کردن و بر بیان دادن ^{تغیبه} برگزیدن و آواز
کردن کو سفند و جو شاییدن شیر کو سفند ^{تغیبه} کراه کرد ایندن و بکیه
توت رنگ کردن چیزی ^{تغیبه} قوت دادن و پستی کردن ^{تغیبه}
نیک بچاپنیدن ^{تغیبه} کسی را با بنیت او گذاشتن ^{تغیبه} خندانیدن
و قصد کردن و اعتماد کردن و بلند داشتن جایی دادن ^{تغیبه} بر
افراشتن علم ^{تغیبه} رسیدن و بر میزیدن ^{تغیبه} درنگ کردن
تخلیه راست کردن و قول عربست که فعلت هذا تخلیه یعنی لم تفعل
هذا الا بقدر ما حلت و درین معنی است قول بنی صلی الله علیه و آله
و سلم لا يموت للمؤمن ثلثة اولاد فتمسه النار الا تخلیه القسم
پادشاه کرد ایندن و بزرگی دادن و سلام دادن و ستودن
چیزی را ^{تغیبه} چیزی کرد ایندن و بزرگی دادن و سلام دادن ^{تغیبه}

۹۷
تشبیه پراکنده کردن نشت خورد کردن تقویت روغن را بر ایمن عطریات
خوشبو کردن تا قیة وقت نهادن بکبیت اسان کردن جهاد تا تینه
راه باز دادن تا خنیه برای ستور اخنیه کردن و اخنیه جامه است
که آب در آن بند و تشبیه در شب فکری کردن و شب چون کردن در شب
و شب کاری کردن تزئینت کسی را روغن زیتون دادن تشبیه و توت
کسی را بباغک خواندن تا بیه راه آب باز دادن تا دیه رسانیدن
و فرص ادا کردن تاریه بلند کردن و میان چیزها الفت انداختن تا سینه
صبر کردن و فرمودن تحبیه پنهان داشتن زن را تشبیه بیابان
تجسسه بتم بکاری داشتن نظریه و نظریه پروردن و تازه کردن تشبیه
کشیدن چیزی جز آنکه کسبیه شود تشبیه پروردن و افزایش کردن
و افزوده کردن بزمین پزایی کردن و دور کردن تجربه بیابان
زیان شدن و بیار فایده گرفتن و مصیبت رسانیدن و بزرگ و خردمند
کردن تبلیطه کاهل کردن ایندن تحلیطه بخطام منسوب کردن تشبیه راندن
شتر تریه کار بر کسی تنگ کردن تشبیه کسی بکاری داشتن تطمیه تشبیه
کرد ایندن تشبیه کفک شتر خوردن و رو میدن و بیرون آمدن تشبیه
پژمرده کردن سر مالک یا راه کلیمه موقوف داشتن کشتی در آب و
طعام دادن و نگاه کردن تحبیه بجز آنک کردن ترفیه کسی را با افراد
البین گفتن و در وقت نکاح کردن و رفا بمعنی انفاق است جنانکه بیابان
خواهد رفت انشا الله تعالی سخت سنج شدن و شکافتن کور

کردن تخلیه از آب و اراندن تقیته سخت مسخ شدن تهینه کباب
گفتن و بگو آریدن توضیحه کسی وضو کراندن و پاک کردن توطنیه کستر
و نرم نرم کردن تودیه هلاک کردن و هموار کردن زمین تودیه شتر
سوار خود را انداختن و پر کردن طرف و خیک و مثل آن چیزی تودیه
والی کردن در روی و اگر در پشت بگردانیدن و چیزی را آنچه خرمیه
باشی فروختن تودیه حاجی کسی کردن و حاجی کسی دادن و کسی را بجای
فرد آوردن تودیه در کاری نیک اندیشیدن تودیه کسی را گفتن
که بکردی تودیه هر آنچه کوشش تقیته شستن تقیته بقی در آوردن
تهیه همی ساختن من باب التعلیل مثبت درنگ کردن و بجای آوردن
تقت سهو و خطای کسی جستن توتت ار استه شدن توتت تادت
سخن گفتن تفت برستن و ناگاه مردن و بجاری عروس نزاع
کردن تلفت التفات کردن یعنی واپس نگرستن تخت گم کردن
یعنی نقصان تفت خواستن مرد فرومایه پر مال بزرگ زاده اندک مال را
تفت فرو افتادن تفتت پراکنده شدن تفتت ریزه ریزه شدن
و جرد و مرد شدن من باب التفاعل تجافت با یکدیگر از گفتن تفت
بیایمی افتادن تفاوت فرو افتادن از چیزی و در شدن مختلف
شدن و پریشان شدن تفاوت خود را مرده نمودن و خود را او
از منایبی جهت با رسانی نمودن بدروغ و ربانجوت فروریزیدن
و پراکنده شدن من باب التعلیل مثبت با ناگفتن و کشتن

۹۶
در کنت تجرت آب را ندن نجره ریختن ترتره جنبانیدن ترجمه
پیان کردن لغتی بلفظی دیگر تعقته کسی را بزور بکار بازداشتن و کسب
شدن و بخوارگی کشیدن کسی و بی آرام کردن تعقته از کوه فرو افتادن
تکتکه پایال کردن چیزی را چندانکه شکسته شود و تو ابل در دیک
کردن تخننه حکایت کردن از صوتی من غیر المصادقاته بسیار در
سخن تا گفتن تبعته جبل کو سپند تلامذه شاگردان تبالیه لقب بادشا
مین تقواله جاهلی که زیر پینی بر پره بالایی باشد توله سخن زمانه
ترعیبه پاره از کوهان شتر لقه سبع است مانند یوزیا که برود
مثل آمده که فلان اعنی من القمه تزیدیه جامه السیت منسوب به تزید
که نام شخصی است تزیدیات جمع تو دعیته چوبی که بر سر پستان نشود از
تنی کوسفند میانه در بزرگی و خوردی ترعه ترکه باز که استن مرد
تهیه جمع شدن گاه نصره حاجه و ضروره تاموره ابرق توفه و توفه
ببا بان تحت زیر سبغه فراویزی که در دامن کلاه خود نهند گاه
آنچه بران تکیه کنند و آنکه بسیار تکیه کنند تبعه و تبعه از پی آمدنها
و عواقب امور تحت حیران و ضعیفان و مردم فرومایه تخت که در
قرآن آمده است یعنی اتخذت است تربته راه باطل و خوردی
که از راه بزرگ آمده باشد ترنات حسمع او بالیات خوانندگان
و بیروان سهام شهرست در عربستان بغایت گرم تبه کوسفند
ماده که در خانه گاه در رند و زوشند و بکار اینرند و نام شخصی است

توئیت در خیت که او را توت گویند و از برک آن کرم ابرشیم پرورند
توریت روشن همت دروغ تهملکه بملاک شدن گاه نکل عاخر
تخت آنکه کار خود بکسی واکذارد و ناگوارش طعام و طعام ناگوارنده ^{جمع او}
تره کینه خشم تراست جمع او تربوت جاوارام شده تره خط و کتابت تو
ترسته سپرد او جمع ترسل است تقصارة یکنوع کردن بند و قلاده است
تلعابته مرد پر بازی تلعامه مرد بسیار لقمه کننده و فرو برنده آره یکبار
تلعه جوی آبی که از بلندی نشیب آورده باشد و زمین بلند و زمین است و از ان
الاضداد است تا بوت جنازه تربت بوزن حمرة نام بیابانی است
تلت و تلته و تلونه حاجت و درنگ ترعیه و ترعیه و ترعایه آنکه شتر
نیکو تیار می کند ز قوت چمبر کردن ترپه استخوان پشت تخته درود
تربت خاک تبارده مردی که مال خود را تلف کند و اسراف کند تلبیته
و ملاوة بصم تا خواندن و جواب دادن تقیه قرض تومت آنکه از
نقره ساخته باشند مانند در توفه عمیب ترکه کلاه خود ترکه خایه
شتر مرغ و بوستانی که آنرا گذاشته باشند و کسی نگاه کند ترکه
بند و یاد کسی باب التاء مع التاء من مصدر الثلاثی المجرّد تفت
پاک کردن از جرک و شارپین گرفتن و موی سر تراشیدن و
بن بغل گرفتن و موی پشت زمار تراشیدن و ناخن گرفتن و شتر
کشتن من باب التفعیل تفت سه گوشه کردن و سه یلی کردن و سه گرد
و سه گرفتن و چون را سطر کردن که آنرا مثلث گویند نرم کردن

شبیث پراکنده کردن تزیث کرسنه کردن تلبیث درنک کردن بمعنی
 هلاک کردن نیز آمده تریث بازداشتن از حاجت وجد کردن تخبیث
 بازگردانیدن تیریث حدیث کردن و خبر گفتن تنقیث شتافتن توریث
 میراث یافتن تونیث بغزاید رسیدن و خواندن فریاد رس را
 تلویث تیره کردن آب و آلوده تدیث رام کردن و راست کردن
 راه تقیث سپوده چیزی کردن و چیزی را نادیده بستن تلبیث
 حدیث کردن تارث بدی انگیختن میان مردم و آتش از روشن
 تانبیث ماده گردانیدن و کلمه را مونس گردانیدن من باب التفعّل
 توبث برانگیختن تحث حدیث کردن و خبر کردن تلبث درنگ کردن
 تحث عبادت کردن و از گناه پرهیزیدن ترحث کوشواره در
 کوشش کردن تحث چنگ در زدن تحث پراکنده شدن و
 شاخ شاخ شدن تکت درنگ و درنگ کردن من باب التفاعل
 تحادت با یکدیگر حدیث گفتن توارث میراث گفتن تحات یکدیگر
 زاد در حرص انداختن من باب التفعّل تلت متردد خاطرند
 در کاری و مبالغه کردن من غیر المصدر تراث میراث یافتن او
 در اصل او ارث بوده و او را بتقلب کردند برای خفته گفتند
 نقای و تا کلون التراث اکلاما باب التاد مع الجیم من مصدر
 التاد التقیل تکبیج طعام بهاری داوین تخیج دلورا
 در آب جنب بانیدن تا آب برشود تخیج شاد کردن تخیج

اسخارا

سپک فرود رفتن چشم تهیج کار آشفته کردن و عصا بر پشت نهادن شبان
خرنج تنگ گرفتن کار کبسی تهیج پیردن کردن و بعضی را از جزاگاه خریدن
و فراخ سال شدن و بدالش رسیدن تهیج اندک اندک بر کاری دست
کردن مگر تهیج فاسد شدن و بزرگ شدن آب از نمناکی تهیج نیک
نگریستن و بکوه فرود رفتن چشم تهیج پوشیده گرفتن جز تهیج
آشفته گرفتن و نیک فراشیدن تهیج تمام کردن و خون آلوده کردن
تفریح ایستادن بر بلندی و بالا بردن تفریح غم و اندوه بردن
و شادی کردن تفریح کشاده دندان کردن تهیج اما مایندن تهیج
بانگ بر سبب زدن تهیج محکم کردن تهیج تاج بر سر کسی نهادن
ترویج روان کردن و روانی دادن تهیج امر درازن و دادن و
را بشوهر دادن و حفت کردن تهیج کر کردن تهیج بر اینگختن
تهیج پختن میوه ناز اینده استادن تهیج شکر تصحیح سگافتن تهیج
اندک کردن عطا و خود را بطایفه و ابستن تهیج دور بردن و کینه
و اینگختن تهیج در کم کشیدن چیزی را تهیج ابرناک شدن آسمان
و پوشانیدن بلاج پوشیده شدن بلاج تهیج سخن بیگستن
تهیج در زرف در پاشدن و چیزی پوشیده و سخن غیر واضح گرفتن
آجج بر افروختن من باب التقلیل تهیج خود را برابر استن
تهیج روشن شدن صبح تهیج شادی نمودن تهیج بیکو بستن
از کناه تهیج بعلم رسیدن تهیج اندک اندک بسوی چیزی رفتن

تزوج بخیزیدن پای تهج اما همیده شدن تهج هر بانی نمودن
شتر به بچه خود و بریده شدن آواز در لرزه تهج آواز خوش کشیدن
کترج فاسد شدن نان و کره گرفته شدن نان تهج در خشیدن تهج
دروغ گفتن تهج فراهم شدن پوست عضو مانند عضو بران تفسیح
هنای مویهای عرق کردن تفسیح کشاده شدن و شکافته شدن تهج
در هم رفتن تهج کنده دهن شدن تهج جامه سیاه پوشیدن
و پیراهن بی آستین بودن تهج ایستادن تهج بر خود بچیدن تهج
کرسته کردن تفسیح ستم کردن تهج زبان بگرد دهن بر آوردن
تفسیح پاناز هم دو نهادن در رفتن تفسیح انس حبتن و غم و ابرو
تهج چسپده شدن و از بی گیاه و تره رفتن این معنی دوم در
مجل اللغه است و جرک بر سر ماندن بعد از نشستن آن تهج تاج بر سر
نهادن تهج زن بردن و شوهر کردن تهج در خشیدن و برافروخته
شدن تهج کوز پشت شدن تهج بر خاستن باد و کر ما و عباء
و مثال آن تهج تمام سلاح در پوشیدن باب التفاعل حاج
در دل آمدن تهج با هم دیگر یار شدن تهج نفقه بیرون کردن هر
از هم آنان و یاران بقدر یکدیگر تهج زن دادن و زن بردن و با هم
جفت شدن تهج بهم در رفتن تهج بر هم که بر جستن برای جنگ
تهج با هم دیگر جفت آوردن و جفت گفتن تهج پاناز هم جدا
نهادن تهج با هم دیگر ستیزه کردن من مصداق باب التفاعل تهج

در کردین تر حرج لرزان شدن گوشت و نرم شدن گوشت من غیراً
ترج نام موضعیت ترج معروفست آنرا بزبان کیل درازنگ گویند
ترج تدر که بزبان کیل نوزنگ گویند تاج امسرو خانه آهو و دیگر جانوران
وحشی و الله اعلم باب التاء مع الحاء من مصادر التلانی الجرد
ح تقدیر کرده اند ترج اندهناک من مصادر باب التقیل تبحج شاد کردن
تبرج رجانیدن و سخت کردن ترج اندهناک کرد ایندن تجدیج ترک
بشت یعنی سویق و مثل آن تجلیج سگ خوردن شتر سردخت را در قوت
کدشتن در رفتار و شش گرفتن در کاری تریج سرفرد آوردن از
دور و پشت خم کردن چنانکه سرفرد تر باشد از پشت کما قال النبی صلی
الله علیه وسلم انه نهی ترج الرجل فی الركوع کما ترج الحار ترج افرد
نهادن ترشیج پروردن ترشح بصلاح آوردن تریح پهوش کردن ایندن
سکشته کردن و ضعیف شدن تسبیج خدای عزوجل را بیکی یاد کردن
و نماز کردن تسبیج پهن کردن تسبیج رها کردن و آسان کردن نموی فرد
کد اشتن و موی کشودن تسبیج پهن کردن تسبیج سلاح ساختن
چیزی را و سلاح با خود برداشتن تسبیج کردن و آسان گرفتن در راست کردن
نیزه تصفیج دست بر هم زدن و پهن کردن تسبیج نیک شرح و بیان
کردن گوشت تسبیج رنگ آوردن خناتصبیج با مد آمدن و صباغ بکشدن
تسبیج آشکارا گفتن و آشکارا کردن و آشکارا شدن و پاک و روشن
شدن و کرد ایندن تطبیج بسیار انداختن تطبیج بر کردن حوض و

۱۰
به آب و مثل آن تفصیح کشاده کردن و سگوفامیدن تفریح شنا کردن
تفصیح سنگفتن و چشم دا کردن سگ بچه تفصیح زشت کردن تفصیح
باریک میان ساختن و در کوفتادن چشم کمبویج غالب شدن
تمدیح بسیار نمودن تفصیح پاک کردن و مغز از استخوان بیرون آوردن
و بریدن شاخها از درخت تا پاک و آزاد شود تفصیح ایغز دادن با پوان
توضیح روشن کردن توضیح اندک کردن بخشش توضیح حایل در کردن
کردن و آراستن ترویج راحت دادن و خوشن گو کردن ایندن
تصویح و تصحیح خشک کردن ایندن گیاه زمین و خشک شدن گیاه
بکرماتطویح از جایی بجایی افکندن ترویج اشاره کردن و در
کردن و به آتش کریم کردن و سیاه کردن و بگرد ایندن افتاب
و آتش کوزه چیزی را تصحیح باریم شدن جراحت تصحیح خط
و نقش کشیدن بر چیزی تصحیح آمیختن شیر بخیزی و آمیخته یکسان
تطبیح بر هوا انداختن بول و بلند انداختن آن تصحیح کشود
در تقاضا و فتاح کلید است تصحیح درست کردن من بالتفعل
تجسس شادی کردن تطبیح بر همواری شدن چیزی ترحم افزون
شدن و طلب افزونی کردن و برابر جوده نشستن و از جود چیزی
که از ریمان معلوم بر بندند و بزبان کیل ملاحظین گویند ترحم به از
طرف دآن طرف میل کردن از غایت سستی تصحیح تیراودین
اسب از جایی تصحیح پوشیدن ترحم مکعب حاصل کردن

تفصیح با باد و خفتن و با باد شراب خوردن تفصیح نیک نگرستن در صنف حیرتی
تفصیح فراخ نشستن تفصیح سخن گفتن تفصیح سر برداشتن تفصیح آستن
نمودن شتر خود را بی آستنی چنانکه نکند ارد که شتر زیاد و نزدیک نشود تفصیح
سکفته شدن تفصیح کم شدن شتر و با آنکه تفصیح در پی جستن بر قاصد خود را شود
و ستایش خواستن تفصیح خود را بچیزی مالیدن تفصیح پهن داشتن گوشت
در چر کردن تفصیح دوختن و نیک خواهی کردن تو سفح حایل در کردن
انداختن تو سفح روشن شدن و بجای آوردن تو سفح اندک
چیز آشامیدن تو سفح شبانگاه برفتن و بروه یعنی بیاد زدن زدن
و بوی چیزی گرفتن تفصیح خشک شدن گیاه و شکافه شدن بوی
تفصیح روشن شدن و شکافه و خشک شدن گیاه تفصیح و تطبیح
هلاک کردن و سرشته شدن تفصیح ریم گرفتن جراحات تفصیح جراحات
شدن من باب التفاعل تفصیح چیزی را با هم با تفاق برداشتن بچوب
تفصیح بحدیکه کلوب بریدن تفصیح آسان گرفتن تفصیح دست همدگر گرفتن
تفصیح با یکدیگر صلح کردن تفصیح در مجلس فراخ نشستن تفصیح خود را
تیز زبان نمودن کسی که تیز زبان نباشد تفصیح همدگر را نصیحت کردن
تفصیح همدگر و اکوفتن و همدگر را شاخ زدن تفصیح میل کردن
و باین طرف و آن طرف جهیدن اسب و شاخ درخت و غیر آن
تفصیح همدگر زدن تفصیح حریص نمودن باب التفاعل تفصیح خریدن
تفصیح چیدن آب و سراب تفصیح بیکجا ایستادن تفصیح گشاد

نهادن اسپ پانما خود را برای جابین کردن کمرج در کردیدن ترخ
 دور شدن من غیر المصادر تفاح سب متاع نهنک تماشیح جمع تفارح توال
 که در دیک طعام کنند و او جمع فرج است تراویج جمع ترویکه در اصل بمعنی
 یک راحت است همچنانکه تسلیم بمعنی یک سلام است و میان دو تسلیم
 را در صلوة شبهای ماه رمضان ترویجه میگویند از جهت آنکه مردم یک
 آسایش میکنند در آن و آن نماز مسمی است بصلوة تراویج **باب السب**
 مع الحاد من المصدر اللغاتی **المجرور** نیز مفرور رفتن و این هر دو لغت بحرف
 نمانقولست من مصدر باب التفضل تشیح سبک کردن و سبک شدن
 و ششم بنهرا از هم جدا کردن و واجیدن آن و سخت نخفتن ترخ
 بشت بر آوردن و سرفروا فکندن و این لغت بحرف حایغیر منقوطم
 منقولست تطبیح سخت الوده کردن تدریح بیکجا استادن دست
 شدن و سردر پیش افکندن و بلا سیدن خربزه و مثل آن و بگودر
 بس سرشته و این لغت از مجمل اللغات منقولست تشیح شیخ خواندن
 کسی را دوبر شدن و پیر کردن آیدن تشیح سر چیزی را کوفتن و سگستن
 تضحیح الوده کردن ترخ بردن الوده تضحیح بجه بر آوردن
 مرغ تویج سرزنش کردن تویج و تاریح وقت چیزی بید
 آمدن تدریح و تویج رام کردن تدریح بیکجا استادن دست شدن
 بنای بی چشم و خورد شدن و سردر پیش افکندن و بلا سیدن خربزه
 و مثل آن و بگودر شدن بس سرشته من مصدر باب التفضل تشیح